

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplacené, je v pravém horním rohu štítku!	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 5.

(355.)

Vol. 16.

Thursday,

March 2,

2006

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Rozhovor s Václavem Postráneckým O divadle po divadle

Dělat rozhovor s Václavem Postráneckým, členem činohry Národního divadla v Praze, je jednoduše řečeno pohádka a sen každého novináře. Tak je to totiž jednoduché a současně i nabíjející. Protějšek se na vás usmívá a dívá se vám přímo do očí, aby vás vnímal jako celek a aby také dal najevo, že vás opravdu sleduje. Že má zájem a že se chce této zábavy plně zúčastnit. A nedává najevo, že už je to po sté, co se ho někdo ptá na něco (možná na totéž). Jak to, že ty odpovědi nejsou stejné? A to si píšete, že jsem si listovala v dostupných podkladech, abych se v tom utvrdila. Prostě nejsou. A tak každé noviny mohou mít pocit, že jsou v případě pana Postráneckého originální. A já navíc i pocit, že jsem hodně získala.

Pane Postránecký, proč jste si vybral právě tuto hru?

Já si tu hru nevybral. Ona si vybrala mě. Dostal jsem nabídku ji režirovat a jak jsem si ji četl, tak se mi vůbec nelíbila. Říkal jsem si - je to krutá hra o smutných věcech člověka. Ale když jsem ji dočetl do konce, tak jsem pochopil, že s takhle krásnou hrou o smutných věcech člověka jsem se ještě nikdy nesetkal. A že to stojí zato se pokusit ji realizovat právě proto, že se o smutných věcech dá mluvit, hrát a uvažovat též jinak než tragicky. Takže si vybrala mě a přiměla mě, abych ji uskutečnil.

Jak dlouho jste vlastně na divadelní scéně?

Hraji divadlo poměrně dlouho. Já jsem totiž nikdy nehrál ochotnický, protože jsem už jako dítě hrál za peníze. Takže na Vinohradech, v Realistickém a v Národním divadle jsem hostoval už jako dětský herec, a později profesionálně, takže jsem se tím živil. Hraji vlastně od roku 1960, kdy jsem nastoupil jako elév v Uherském Hradišti za 460 měsíčně, což byly tenkrát *velký prachy*, a ještě jsem z toho půjčoval.

Patříte k univerzálnímu typu herce, showmana, děláte vlastně všechno, dokonce jste učil i na vysoké umělecké škole - co z toho všeho preferujete?

Tohle asi nedokážu zodpovědět, protože všechny věci, které dělám, mají společného jmenovatele - a to je protějšek - pro koho to dělám. A o to mi vlastně jde - vždycky docílit toho, že si s tím protějškem rozumíme, že oba víme - diváci a já - o co nám jde a radujeme se z toho, že některé věci se nemusí ani vyslovit, že všichni víme, aniž jsou vysloveny, že je probíráme.

Mohl byste definovat divadlo, co je vlastně divadlo?

Já nevím, jestli se dá definovat, ale já pro to definici mám, nevím, zda je vyčerpávající - pro mě je divadlo domnělá skutečnost. Vzniklo z rituálu, které vlastně také v podstatě simulovaly nějaké velmi nadpřirozené děje. Je to domnělá skutečnost, není to pravda, není to realita, ale je to vědomá dohoda o tom, že my to jako skutečné bereme a vám to jako skutečné předkládáme, a vy víte, že to skutečné není, že my vám to jen tak děláme.

Proč tedy chodí lidi po celá staletí do divadla, to chodí za nějakou iluzí?

Já si myslím, že nejspokojenější je ten divák, který v divadle zažil něco ze sebe. Ne když vidí mistrovské herce, krásnou scénu, nebo slyší krásnou hudbu, ale když sám něco prožil. Když o sobě zjistí, že je vnímavý, citlivý, že umí předvídat, že si poradí s logikou, když se sám o sobě něco doví - tak jde domů a řekne jak výborně hráli, jak skvělí byli herci - ale nejvíce si užíval vlastně on.

Vedle práce umělecké se zabýváte také čirým realismem ve funkci prezidenta Herecké asociace. Co tam řešíte?

Já jsem tam spíše taková nastrčená oficiální figurka, protože to, co tam řešíme, je vlastně docela smutné. Řešíme staré poměry, které ještě dosud panují v naší zemi, která se nějak brání tomu přistoupit na poměry, jenž panují ve zbytku Evropy, a líbí se jí vykořisťovat lidi a brát jim jejich oprávněné mzdy. Dále řešíme honoráře, autorské právo, reprízne apod.

Před sebou máte poslední představení, a to je doba, kdy si myslím, že už víte, jaké máte pocity z těch předchozích tady v Torontě.

Já mám jeden velký silný pocit, který všem pocitům

VÁCLAV POSTRÁNECKÝ A NINA JIRÁNKOVÁ VE HŘE MOJE TETA, TVOJE TETA

FOTO: VĚRA KOHOUTOVÁ

dominuje, a to je takové nějaké zadostiučinění, že to, proč to hraji v Praze, funguje úplně stejně v Torontě, že lidi jsou si vlastně všude moc podobní a že potřeba lásky a kontaktu a hřejivé blízkosti je věčná, nevyčerpatelná, a mě to moc potěšilo, že to má takhle planetární vliv.

Čeká vás další šňůrka představení ve Vancouveru. Tam budete mít dokonce na představení i autora Morrisse Panycha. Nemáte trému?

Určitě mám a obrovskou, protože já čím více to hraji, tak tím více hloubek v té hře nacházím. I v té postavě. Je to velmi složité, ale právě to působí docela přehledně, a ty složitosti, ty vrstvy a ty dimenze jsou jenom tušit. Myslím, že je to velmi dobrý autor, znamenitý umělec a řekl bych hodnotný člověk.

Amatérské divadlo v emigraci, a nemyslím konkrétně jen Nové divadlo, jaké byste mu dal poslání?

Já bych to takhle nedělil, teď už ta emigrace nehraje až tak velkou roli jako vlastně do zlatých časů tohoto divadla, kdy se tady hájila čeština, kdy se obnovovaly vazby k mateřské vlasti. Já si myslím, že každá činnost, kterou člověk dělá, a nemusí, a nedělá ji pro sebe, ale pro někoho jiného, že je hřívna, která nese velké úroky. A ochotnické divadlo zrovna takovou činností je. Divadlo si člověk nemůže dělat sám pro sebe - i tohle představení jsme hráli jenom my dva, ale kolik lidí nám pomáhalo za scénou a v kabinách - to je skutečně týmová práce. A já si myslím, že je potřebná, a Novému divadlu v Torontě fandím a držím palce. Znáš ty lidi osobně, hluboce si jich vážím a přeji jim, aby se ty zlaté časy alespoň vyrovnaly, aby se ještě jednou vrátily.

Za rozhovor děkuje Věra Kohoutová

Divný je ten svět

V Praze je šest hodin ráno, neděle 26. února 2006. Tak nějak se hlásil v sedmdesátých a osmdesátých letech *Hlas Ameriky* z Washingtonu. Chtěl bych se dnes ohlásit se stejným nadšením na stejnou vzdálenost jenže opačným směrem. Pouze místo a čas se změnil. Bylo zvláštní, jak tehdy v době deprese přinášela právě tato stanice lidem naději.

Nedávno skončilo snad poslední vysílání zahraničního rozhlasu v češtině. Přestože prý vysílání BBC nemělo velkou poslechovost, lidé si zde stěžují, že po něm zůstala díra. Zmizel pohled odněkud odjinud. Mocní tohoto světa dospěli k závěru, že je demokracie v Čechách vybudována a že od listopadu 1989 uplynulo již víc jak šestnáct let.

Jedná se tedy o právní stát. Podobně mně to vysvětlil v telefonním rozhovoru i řádně zvolený radní zastupující bytový odbor Městské správy Prahy 4 pan Kuchař (ČSSD), když jsem ho žádal o rozhovor pro naše noviny. Rozhovor však odmítl, že to se prý v ČR nedělá. Přitom vloni na jaře proti rozhovoru neměl námitky. Inu časy se mění.

O co se jednalo? Pochopitelně o můj byt. Byt, v kterém jsem bydlel se svým bratrem před tím než jsem byl vyhnán z Československa. Nyní jsem tedy byl vyhnán po druhé. Nic na tom nemění skutečnost, že se rozhodovalo podle zákonů z šedesátých let a že na rozhodnutí o tom, že mám opustit byt do patnácti dnů je podepsán starosta Prahy 4 pan Hovorka (pro změnu ODS), který odstoupil poté, co se novináři začali zajímat o to, jak nabyt svůj ne malý majetek.

Přestože jsem byl v bytě řádně přihlášen, nemohl jsem být

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 2

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

published by ABE

P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 416/530-0069

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21

Tel.: 274 777 476 nebo 495 269 285

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

1.65 CDN \$ per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 32,71+2,29 = 35,00,

pro ostatní svět CND \$ 48-, US \$ 35 -

v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján Banko. Tel.: (289) 242-0635, Internet: http://www.csbbaptist.com/

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St. E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: (416) 656-0473. Duchovní správce: Rev. Basil E. Coward.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: M. Verčimák. Tel.: (905) 712-1200, fax: (905) 712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: (416) 532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: (416) 658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 531-4836. Farář: P. Dolinsky. Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenská grécko katolícká katedrála Premenenia nášho Pána-Slovak Greek (Catholic Cathedral of Transfiguration of our Lord) 10350 Woodbine Ave., Markham, Ont. L6C 1H9, Rev. John Fecko a Rev. M. Čajka. Bohoslužby 9:30 anglicky, 10:30 slovensky.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Duch. správce: Pavel Norbert Rous, St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: (905) 523-1932.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hirschey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: Sobota 18.3. 2006 v 17 hodin.

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: Sobota 18. 3. 2006 v 9:00.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: Neděle 19. 3. 2006 v 11:00

MUZIKA NA ROHU

si Vás dovoluje pozvat na křtiny svého nového cédéčka, "Ježek, Gershwin a ti druzí". Nenechte si ujít jedinečný koncert swingových skladeb 30. let z pera Jaroslava Ježka, George Gershwina (s českými texty!) a mnoha dalších autorů nejlepších evergreenů. Mimo stálých členů Jirky Grosmana, Pepy Musila, Lenky Novákové a Marie Frankové s námi vystoupí Štefan Molnár na foukací harmoniku, Andrej Saradin na trubku, Jirka Hájek na klarinet, Bohdan Turók na bicí, a náš "čestný Kanadčan", Pete Johnston na kontrabas.

**Koncert se koná v sobotu, 4. března
ve 20:00 v Restauraci Praha na Masaryktownu.**

Rezervace naprosto nutná!

Volejte prosím na číslo: 416/289-0283

Přijďte si zacvičit nebo zahrát volejbal do Sokola!

Cvičební hodiny od 17. září 2005 do června 2006:

Děti - každou sobotu od 15:30 do 17:30 hodin

v tělocvičně klubu Steeles West Gymnastics,

61 Magnetic Drive, Unit 21

(jižně od křižovatky ulic Steeles Avenue West a Dufferin Street)

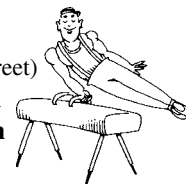
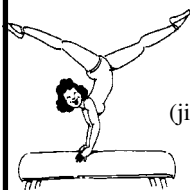
Dospělí - každou středu od 20:00 do 22:00 hodin

Volejbal - každé pondělí od 20:00 do 22:00 hodin

George Harvey Collegiate, 1700 Keele Street

(jižně od křižovatky ulic Eglinton Avenue West a Keele Street)

Informace: Jan Waldauf 416/626-3476, Ivo Sypták 416/656-0490

Česká televize Nový Záběr

vysílá v Ontariu vždy v sobotu opět v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)

E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Úřední hodiny jsou jednou měsíčně,

vždy první úterý od 19 do 20 hod. (po předchozím zavolání)

v budově kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave.

(Křižovatka Bloor St. W. a Dufferin St.)

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsmo přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

**We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.**

**Canadian
Heritage**

**Patrimoine
canadien**

Divný je ten svět

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

zapsán do nájemní smlouvy z důvodu privatizace domu. To se mělo stát někdy v polovině devadesátých let. Dnes, 26. února 2006, je privatizace domu stále v nedohlednu. A mezitím lidé umírají a Městská správa pro Prahu 4 získává jejich byty. Nijak nespěchá s jejich rozdělováním. O tom svědčí skutečnost, že ve stejném domě je již půl roku volný jiný byt. Za to já se musím vystěhovat do patnácti dnů. V tomhle ohledu byli komunisti poněkud milosrdnější, ti měli limit tři měsíce.

Přitom tento *právní stát*, když požaduje peníze, chce je do tří dnů, ale není schopný ani uvést adresu, u které banky a za co máte požadovaný poplatek tisíc korun složit. Vynáší rozsudky, které nabudou právní moci v okamžiku doručení, ale není schopen vám tento rozsudek doručit. (Pošle ho na adresu advokátky, která vás nezastupuje!)

Při likvidování nabytku jsem našel starou korespondenci z počátku sedmdesátých let. Spolu s Janem Kozlíkem jsem protestoval proti odsouzení Vladimíra Škutiny. V odpovědi se psalo, že Vladimír Škutina byl odsouzen podle platných československých zákonů. I dnes se Městská správa pro Prahu 4 schovává za platné zákony. Za zákony z šedesátých let. České soudy podle nich soudí a Česká republika prohrává jednu mezinárodní arbitráž za druhou a bývalý předseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání pan Štěpánek (ODS) píše knihy o tom, že Česká republika prohrála díky sociálním demokratům v případě sporu o TV NOVA deset miliard v neprohratelné arbitráži. Pan Štěpánek udělal pouze malou chybu: tato arbitráž byla *nevyhratelná*.

Nevím, jestli můj spor s Městskou správou pro Prahu 4, kdyby se dostal až k Mezinárodnímu soudu byl vyhratelný, či nikoliv. Každopádně je dokladem toho, že pokud si exil stěžuje na to, že je diskriminován, má k tomu zas o jeden důvod navíc.

V Praze je 26. února 2006 sedm hodin třicet pět minut ráno. Za pár hodin, přesněji zítra, přijede stěhovací vůz a odveze na smetiště starý nábytek, který tu zbyl.

Pan Firla v tomto čísle píše, že pokud se někdo stane bezdomovcem je to jeho vina. Na jaře loňského roku měla být vystěhována Městskou správou pro Prahu 4 stará paní, která v bytě žila 40 let, kdysi se vdala a její manžel mezitím zemřel. Prý tím ztratila právo na užívání vlastního bytu. Jestli ji vystěhovali, neví. Dovolují si panu Firlovi oponovat. V dnešní době se může stát bezdomovcem kdekoliv, kdykoliv a kdokoliv. Spíš je jen Boží milostí, pokud jimi nejsme. Měli bychom mít trochu více pokory. I k tomu žít jako Zálesák je zapotřebí mít pozemek, na kterém by se takový srub postavil a takový pozemek je v ČR pěkně drahý. A když by někdo uvedl na kanadském velvyslanectví, že se chce vystěhovat do Kanady, aby zde žil v lese, tak patrně nedostane přistěhovačské vízum.

Aleš Březina

Katolické bohoslužby

na západě Kanady

Winnipeg - čtvrtek 30. března 19.00 hod. kontakt P. Jiří Svoboda: (204) 589 5498

Vancouver - sobota 1. dubna: 14.00 hod. kontakt Jerry Navratil 604 465 8862

Edmonton - neděle 2. dubna: 18.00 hod. kontakt Jan Nigrin (780) 436 0783

Calgary - úterý 4. dubna: 19.30 hod. kontakt Ivan Hysek (403) 281 7799.

Evropská integrace v Kanadě

Ve čtvrtek 2. února 2006 se ve večerních hodinách do hotelu Delta Chelsea Inn sjížděla auta a limuzíny ze všech stran.

Obří hotel v centru Toronta byl místem, kde byl pořádán Diplomatický salón obchodní komory Evropské unie v Torontě. Cílem této akce bylo přiblížit Evropu přítomným hostům a umožnit jim vzájemně se představit a navázat vztahy pro budoucí spolupráci, ale také uspořádat hody pro všech pět smyslů.

Akce byla beznadějně vyprodána mnoho dní předem. Významné hosty, sestávající z ředitelů nadnárodních společností, hlav diplomatických misí, mezinárodních obchodních komor a obchodních komisí a manažerů úřadu cestovního ruchu a kulturních institucí, přivítal Josef Ebner, regionální vice-prezident a generální ředitel Delta Chelsea Inn společně s Jay Jhingranem, ředitelem obchodního rozvoje pro tentýž hotelový řetězec.

Christian Frayssignes, prezident, a Ken Tracey, vice-prezident obchodní komory Evropské unie v Torontě v přivítací řeči vyslovili to, co si téměř každý z více než 500 účastníků tohoto večera uvědomoval: většina Kanadánů pochází z Evropy, ale co se týče obchodních a kulturních styků, spolupráce s Evropou za spolupráce se Spojenými státy pokulhává.

Christian Frayssignes řekl: „Obchodní komora Evropské unie v Torontě byla založena před deseti léty a má momentálně sedmnáct členů a tři další se do komory hlásí. I když je komora vedená dobrovolníky, všichni na budování mezinárodních obchodních, turistických a kulturních styků mezi Evropou a Kanadou pracují na sto procent.“

Mnohé evropské země včetně České republiky, kromě svých výrobků představily kupř. své aerolinky, cestovní kanceláře a významné firmy. Za zmínku jistě stojí mezi jinými sklář Mervi Haapakoski z Finska, česko-kanadská firma Lamberhurst, CzechTourism a CzechTrade.

Česká skupina zorganizovala výstavu obrazů Oldřicha Kulhánka a českého skla.

O zábavu a hudbu se postarali také italský zpěvák Carlo Coppola se skupinou, řecký folklorní soubor z jihozápadního Ontaria, portugalská skupina mladých zpěváků a kytaristů a trio Jiřího Grosmana.

Ekonomický ředitel českého konzulátu v Torontě Zdeněk Ulč hodnotil večer následovně: „Je to velká akce, s účastí značného množství významných lidí a jako taková jistě nebyla jednoduchou z organizační stránky. Vedení a zaměstnancům hotelu, společně se členy komory a ostatním organizátorům se skvěle vydařila. Byl jsem velmi příjemně překvapen vysokým počtem zastoupených zemí, možnostmi navázání nových styků a přirozeně také pohoštěním a kulturním programem.“

Pan Ulč se akce účastnil společně s panem velvyslancem JUDr. Pavlem Vošalíkem, generálním konzulem České republiky Petrem Mikyskou a kulturním atašé Janem Bubnem.

Významné setkání diplomatů, konzulů, zástupců obchodních komor, podnikatelů z mnoha zemí EÚ sponzorovaly mj. Royal Bank of Canada, Neste Oil, Austrian Airlines, Air France, Grant Thornton a Toronto Tours.

Akci zakončilo trio Jiřího Grosmana známou písní *Život je jen náhoda* za doprovodu všech, komu byla blížká.

Alexandra Sára Trávníčková

Ocenění pro Edu Vokurku

Ed Vokurka, has been nominated for the "VIOLINIST OF THE YEAR" in the 2006 NATIONAL JAZZ AWARDS, Canada. I feel that Mr. Ed Vokurka deserves our support. I saw him perform on CBC-TV and he was spectacular, therefore I urge you to visit the website <http://www.nationaljazzawards.com/vote/vote1.php> and cast your vote in his favor. For Ed, acknowledgment of his achievement would be a crowning glory to his lifelong love of music, dedication to his violin, and to his quest for perfection. I have nothing but admiration for Mr. Vokurka's perseverance and artistry.

Jaroslav Jarosil, cellist

MASARYKŮV ÚSTAV, SOKOL TORONTO, ČS. OBEC LEGIONÁŘSKÁ V KANADĚ A TORONTSKÁ ODBOČKA ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO SDRUŽENÍ V KANADĚ SRDEČNĚ ZVOU

NA PŘIPOMÍNKU 156. NAROZENIN T. G. MASARYKA A OSLAVU 75. VÝROČÍ ZALOŽENÍ MASARYKOVY DOPLŇOVACÍ ŠKOLY

V NEDĚLI 5. BŘEZNA 2006 VE 13 HODIN
V HALE KOSTELA SV. VÁCLAVA
496 GLADSTONE AVENUE (BLOOR-DUFFERIN)

**OBZVLÁŠTĚ VÍTANI JSOU VŠICHNI BÝVALÍ ŽÁCI A UČITELÉ
MASARYKOVY DOPLŇOVACÍ ŠKOLY.**

**JEDNODUCHÉ OBČERSTVENÍ
BUDE K DISPOZICI OD 12 HODIN.**

Nocturna na Masaryktownu

Zdeněk Plech, basbaryton, Steven Philcox, klavír

Mimořádně talentovaný pražský operní pěvec, který v současné době debutuje s Canadian Opera Company vystoupí v doprovodu předního kanadského pianisty Stevena Philcoxe.

Neděle 5. března od 17.00 hodin
Restaurace Praha, Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto
Vstupné \$20 (studenti \$15). Rezervace u Julie Novotné: 416-439-4354

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Honorary consulates of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul:

Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.

E-mail:

jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Vancouver, BC:

200-247 Abbott St.

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

www.slovakia.org

Hours: Tuesday 14:00-16:00

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lisiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543

Hours: Monday and Thursday

17:30-19:30.

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,

Winnipeg, MB R2G 1L1

Tel/Fax: (204) 947 1728

Mr. Jozef Kiska, Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407

North York, ON M3J 3K6

Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488

Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00

Saturday by appointment

Mr. John Stephens, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny**

26.2.2006 v 17:23

Příští číslo vyjde:

16.3.2006

Tetička tu zanechala nádherné dojmy

Příště bude pohádka

Věřím, že jsem nebyla sama, kdo byl ze hry Morrise Panycha v režijním zpracování Václava Postráneckého *Moje teta, tvoje teta* - jejíž premiéru jsme viděli ve čtvrtek 16. února jako třetí hru této sezóny *Nového divadla* v Torontě, poněkud rozpolcen. Směsici pocitů jsem nedokázala hned roztrždit ani charakterizovat, snad leda nějak pojmenovat, jak rafinovaně to ten Morris Panych napsal: byla hra krutá? - Ani nebyla, byla spíše nahatě pravdivá; nastavovala zrcadlo? - Určitě - ale komu, snad našemu druhému já, k němuž se stejně nikdo nahlas nepřihlásí - ale to není důležité; byla prošpikovaná hororovými prvky? - Ani tak moc nebyla, protože to, co se odehrávalo na scéně, byla zhuštěná pravda, nasbíraná po

různých domácnostech, tedy odraz spíše hororové reality; tvářila se jako detektivka? - Snad to tak zdánlivě vypadalo, ale nebyla, zápleтка nebyla detektivní. Byla rafinovaná, aby diváka pěkně pozvedla ze sedadel a z bohorovného klidu konzumování, a to byl ten vrcholový kumšt dramatika nalézt něco originálního a svébytného v tom ponuro-humorném vhledu do duše člověka. Autor nešetřil diváka, jemuž naservíroval mělkost až krutost lidských povah, ale na druhé straně i zranitelnost, což velice umně a nenuceně zaplástroval humorem, byť černým.

Odhalování svébytného vnitřního života hry bylo složité. Ačkoliv jsem měla příležitost vidět ji několikrát, pokaždé jsem nalézala něco nového. A věřím, že ten čas *odkrývání* vrstev smyslu hry je vlastně u takového útvaru nekonečný. To zřejmě záleží na životních zkušenostech každého z nás. Na tom, co jsme si přinesli do vinku a jaký život jsme měli možnost žít. Či žili. Konečně, snad každý z nás chová nějaké tajemství, s nímž nechce anebo nemůže jít ven. A s nímž musí žít svůj tichý život. Zřejmě tak nějak jako ten nanicovatý zakomplexovaný bankovní úředník Kemp, který konečně našel půdu, na níž se cítil pevně a jedinečně. Ovládl situaci, neboť nebylo nikoho, kdo by kladl adekvátní odpor. A také se mohl vyzpovídat ze svých nahromaděných mindráků, jimiž se nikdy nikdo nezabýval, neboť i jeho matka a otec byli stejného ražení, a každý to zvládal po svém - matka s alkoholem v ruce, otec - evidentní podivín - se nakonec zastřelil. Jak může vypadat jejich potomek, notabene postižený nezařaditelným sexuálním cítěním.

Nikdo mu jako dítěti nepomohl, takže všechna ta hrůza neopětovaných a neujasněných citů a nevytěžených frustrací se vlila v jedno jezero zoufalství a rozervaného přístupu ke světu jako takovému. A přitom stačilo tak málo, aby byl z kluka normální člověk i třeba s onou sexuální úchylkou. Takže nakonec tu nasbíranou rozpolcenost vybabrá na chudince domnělé tetě, která v závěru dokonce vítá jeho přítomnost, a on zase její neumírání. Ze dvou lidí, kteří vlastně nic od sebe vzájemně neočekávají, se nakonec stanou jakési souznělé duše naplněné vnitřní útěchou, že jsou někomu potřební a blízcí. V tom je ta hra vlastně i přes momenty krutosti a bezohlednosti (až paranoidní - vždyť je to černá komedie) optimistická, neboť vede k potvrzení faktu - teprve nepotřebuje-li tě nikdo, jsi ztracen či zatracen.

On, ztělesněný Václavem Postráneckým, byl mnohobarevný i při tom, že vlastně vedl monolog. Až na malé výjimky po celou téměř dvouhodinu. Ona, vytvořená Ninou Jiránkovou, mluvila jen očima a výrazem v obličeji a sem tam krátkou větou dávala tušit jakousi odevzdanost a nabytý mír v duši, smířena s tím, že její dny jsou celkem vzato sečteny. Zpočátku vláčena emocemi nezvaného hosta, se pak ale nakonec díky tichému spikleneckví samoty a osamění všechno zkliďuje, takže naše tetička zcela bez cílového úmyslu do Kempa vlévá i při své starobě až nakažlivý optimismus lehkosti. Zapšklý a životem zhrzený Kemp si dělá plány a o *netetičku*

pečuje s úžasou oddaností. Její konečný odchod ale bere jako logické vyústění jeho celoživotní smůly. A snad i jako její zradu.

Možná mě trošku rušila škála různých zvukových efektů. Nevím, zda jsem potřebovala polopatiisticky dokreslovat situace, vyjadřující či charakterizující hlavní myšlenku dílčího obrazu, příslušnými zvuky (chrápání, řezání pily, řev šelmy aj.). Velké množství světelných změn mi na rozdíl od zvukových ale tak nepřípadalo. Naopak, dalo tomu divadelnímu času nožičky a posouvalo děj dopředu.

Ovšem ať to беру jakkoliv, byla jsem vlastně hrou nadšená. Nadšená inteligentním a filosofickým textem, zpracováním, hereckými výkony. Ani mi nevadila jen načrtnutá scéna, která dávala tušit, jak to u takových starých a opuštěných lidí vypadá.

Pan Postránecký předvedl svou nevyčerpatelnou zásobu gagů, které podtrhovaly plynulý tok hry, paní Nina oslňovala svou bohorovnou vyrovnaností a klidem. Zdálo se, že byla trvale nad věcí.

Oba odvedli nádhernou práci. Bez nápovědy, bez jakýchkoliv předznamenávání, že se v tomto obraze bude jednat o tom či onom.

Všechno muselo klapnout na vteřiny - nástupy herců na nový obraz, světla -

Jan Šmíd, zvuk - Karel Tamchyna a nespočetné množství roztodivných rekvizit - Jaroslava Spejchalová. A přesně z ruky do ruky a ve tmě, ta totiž dominovala. Opět rozhodovaly vteřiny.

Lze jen závěrem konstatovat, že se producentovi Pavlu Královi opět podařilo vyhmátnout to pravé.

Jen na okraj: premiéra ve Vancouveru dopadla na výbornou. Tam divadelní sál pojme nejvíce 170 lidí, ale nebylo jediné místočko volné. Teď už se naši milí herci dávno vpravili do svého domácího života. Ráda za nimi posílám všechny - i vaše pozdravy.

A propos, víte, že už jsem svolávala lidi z chodeb do divadelního sálu zvonečkem? Nejprve malým, který mi přinesla paní Anička. Má velice jemný zvuk. A později jsem vyzkoušela velký od paní Marušky, která jím svolávala na party jedlíky k míse. Takže moc a moc děkuji. Hned je mi veseleji, když vím, že nejsem sama. Přišli prý vždycky všichni i z velké dálky. Prostě hlas jako zvon.

A na jakou krmí vás budeme svolávat napříště? Bude to stará dobrá *Lucerna* Aloise Jiráka. Pohádková hra, kde se setkáte s celou řadou herců Nového divadla. Premiéra je připravena na pátek 5. května ve 20 hodin.

Věra Kohoutová

Dr. Petr
Munk

Chiropraktik

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.

Ordinační
hodiny:
Pro nemoc
dočasně zavřeno.

Tel.: 533-0005

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Business

ABE

Letáky, brožury, jídelní lístky,
tiskoviny.

Tel.: (416) 530-4222
e-mail: a.b.e@rogers.com
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce

**Kanadsko-česká
obchodní komora**

**CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE**

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

ČSSK odbočka Hamilton

vás zve na přátelskou

jarní zábavu i tanec

BUFFET - DINNER - DANCE

8. dubna 2006

v

Bohemian

(No. 5 Highway), Waterdown - Telephone (905) 689-6013

Vstupenky 25 dolarů - k dostání od 15. března 2006

Doporučujeme rezervace dopředu!

Těšíme se na Vás!

Připravujeme Eurobistro bufet pro velikonoční neděli!

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN 2006

Tábor se nachází 80 km na SV od Montrealu v lesích Laurentinského pohoří na pozemku velkém 9,2 ha, ke kterému ještě patří nádherná pláž na nedalekém jezeře Lafond. Letošní dětský tábor pro děti od 6 do 15 let bude mít zase jeden tří týdenní turnus, a to od 2. do 22. července. Cena pobytu za první dítě je 260\$/1 týden, 520\$/2 týdny a 695\$/3 týdny. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10 %. Minulý rok byl tábor zaplněn téměř na plnou kapacitu (66 dětí). Proto se přihlašte co nejdříve. Při platbě do 1. května 2006 se poskytuje sleva 5%. Sociálně slabé případy se řeší individuálně. Členové Asociace Hostýn mají ještě další slevu 25 \$ na první dítě. Je tedy vhodné se stát členem Asociace Hostýn. Členové mají také slevu při pobytu v chatičkách (6 \$/osobu na den a děti do 12 let zdarma). Přihláška a další informace jsou na internetu na adrese: www.hostyn.org. Můžete také kontaktovat Josefa Maxanta, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, E-mail: health.vifad@sympatico.ca, nebo Vieru Šebenovou, Tel. 514-385-5153, E-mail: yseben@hotmail.com. Hledáme placené kuchařky a vedoucí k dětem, (či výměna za pobyt dětí). Vyplňte si žádost o práci, kterou si stáhnete z internetu, nebo nás kontaktujte. Cena pobytu na táboře patří k nejlevnějším a program k nejkvalitnějším v Kanadě. Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky, ani slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky.

Hledání štěstí u cizáků

Pokud jste četli autorovu předchozí knihu *Po uši v Americe* víte, že příběh končí na palubě SS Amerika, která plaví pětadvacetiletého Jana Drábka zpět na jeho rodný kontinent po patnácti letech exilu v Americe. A právě sem - na palubu této lodě - se autor vrací na začátek své nejnovější knihy *Hledání štěstí u cizáků* (Mladá fronta 2005).

Amerika se raduje z nástupu vzrušující éry elegantního JFK, ale mladý Drábek je v depresi. Cítí, že jeho život nikam nevede. Prošel různými zaměstnáními: myl obrovské hrnce na největší námořní základně světa, pracoval na letadlové lodi, jako úředník a žurnalistický prášek ... ale nic ho neuspokojuje. V Evropě má slíbeno místo překladatele v Radiu Svobodná Evropa, ale i tady se to nějak zamotá a Drábek přijme podřadnější místo u uprchlické organizace ve Vídni. Na podzim 1961 se ale přece jenom do Svobodky dostane. Následují dva roky v Evropě, pak rok na studiích v Indii a pak už šup do ráje — do své milované Britské Kolumbie, kde děj končí.

Kniha je něčím mezi rozvernou autobiografií se seriózními úvahami a cestopisem, ve kterém Drábek popisuje nejen své zážitky a dojmy, ale zároveň čtenáře zasvěcuje do politické i sociální atmosféry té části světa kde se právě nachází. Barvitě nastiňuje mentalitu tamějších lidí a jejich zvyků a pohotově ji přirovnává k mentalitě české. Všude se totiž namane nějaký ten krajánek, který dá autorovi šanci podívat se na věc českými očima. A do toho všeho ještě dokázal vklínit třetí dimenzi: milostný román. Drábek se totiž v Indii (po uši) zamiluje do kanadské dívky a najednou touží mít pouze dvě věci: Joan a stabilitu (aby byl hoden její lásky).

Nejsilnější stránkou knihy *Hledání štěstí u cizáků* je vsudypřítomný, často ironický a mírně sarkastický humor. O Indii:

Je tu sice hodně zeleně, ale ta je notně zaprášená, protože jen pár ulic je dlážděných, zpravidla jen asi dva metry širokým pásem uprostřed. To si pak vyžaduje u motoristů určitou zručnost. Obecně zachovávaným pravidlem je, že větší vozidlo má přednost - to menší musí vedle do prachu. Ve dne to není tak velký problém, ale v noci svižně odhadnout, kdo je mohutnější, může být svízelné. Občas se stává, že co z dálky vypadá jako motocykl, je ve skutečnosti kamión, kterému prostě nefunguje jedno světlo.

Toho se ovšem řidič zpravidla dopídí až posmrtně, až když jeho tělo i se splasknutým maličkým indickým fiatem upaluje najednou zcela opačným směrem, nalepeno na chladič kamionu.

Autor hladce kloubí politicko-sociální témata s osobními zážitky a pocity a tato kvalita dělá knihu dynamickou a velmi čtivou. O USA:

Nabídky Johnsona nebo Goldwatera po

třpytivé éře Kennedyho se zvláště nám mladším zdály být nedostačující. Měli jsme nepřijemný pocit, že Amerika nemá jasno, kam a kudy se chce ubírat. Že prostě jen tápe. Proto v zemi panovala jakási nervozita. Na obou stranách - u republikánů i demokratů - se najednou všechno zdálo být zamlžené a navržená východiska nikam nevedla.

Zato moje láska k Joan byla jasná. Vědělo se už o ní v celé rodině, když přišel na řadu zářivý týden s ní v letním New Yorku. Odehrával se na lavičce u jezírka v Central Parku, na trajektu k večeru romanticky objíždějícího sochu Svobody a mířícímu k ostrovu Staten. Také na ostrůvku uprostřed Times Square, kde člověk pozoruje pestrý frmol kolem a má pocit, že stojí v pravém středu světa...

Drábkovou další velkou láskou je Kanada, konkrétněji Britská Kolumbie. Ale i zde čtenář najde dobře míněnou kritiku a inteligentní humor. Na své cestě vlakem přes Kanadu se seznámí se zajímavou Angličankou, které umřel manžel a ona jede do Alberty investovat. Zdá se, že tato dáma ví o Kanadě více, než průměrný Kanaďan:

Víte, my Angličané si furt ještě myslíme, že tohle patří nám, a Kanaďani nás v tom eště podporují. V Montrealu na letišti stačí blejsknout britským pasem a najednou je k vám každé uctivej, jako kdyby byl člověk právě jmenován královnou novým generálním guvernérem. S váma Američanama je to jiný. Vy sem vozíte peníze a kšefty a bráníte je před komunismem. Devět z deseti Kanaďanů bydlí míň než 200 mil od amerických hranic. To všechno by mělo přispívat k tomu, abyste se milovali jako dvě hrdličky, zatímco já mám tady neustále pocit, že ta zatracená válka, co začala v roce 1812, eště neskončila. Že s nima kolem těch velkejch jezer furt eště válčíte...

Kniha je vázaná, má 176 stran a stojí 20.00 kanadských dolarů plus GST, poštovné-balné. Můžete si jí objednat na www.czech-books.com nebo zavolat Toll Free 1-877-287-1015.

Lenka Storzer

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,00 CDN \$
100 SK	3,82 CDN \$
1 CDN \$	20,00 Kč
1 CDN \$	26,18 SK
1 US \$	1,16 CDN \$
1 EUR	1,42 CDN \$

Toronto Star - 4. 2. 2006

1 CDN \$	20,93 Kč
1 EURO	28,55 Kč
100 SK	78,24 Kč
1 US \$	24,04 Kč

CNB- 22. 2. 2006

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

znovu otevřeno pod názvem

PRAGUE

FINE FOOD EMPORIUM

Tak jak předtím, nabízíme vám naše speciality: uzeniny, pečivo, zákusky, knedlíky.

Domácí česká a slovenská jídla, která můžete konzumovat na místě nebo zmrazené odnést domů.

Přijímáme objednávky k různým oslavám.

Otevřeno denně, včetně neděle!

Pondělí-pátek: 7:30-19:00

Sobota: 7:30-18:00

Neděle: 10:00-16:00

Informace a podrobnosti:

416/504-5787

638 QUEEN ST. W.

TORONTO, ONT. M6J 1E4

Oznámení české koordinační kanceláře v Torontu

Češi a Slováci, kteří získali občanství Spojených států ztratili tím okamžikem původní československé občanství.

Československý stát toho využil a vyloučil všechny své bývalé občany, kteří neměli občanství mezi dubnem a listopadem 1991 z možnosti požádat o navrácení jejich majetků.

Výbor Spojených národů pro lidská práva označuje toto jednání za diskriminaci, která je zakázána Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, který Československo ratifikovalo v roce 1975.

Česká koordinační kancelář vyzývá všechny Čechy a Slováky, kteří následkem této diskriminace zatím nemohli o svůj majetek požádat, aby se přihlásili o pomoc. Pomůžeme každému zdarma vypracovat a podat stížnost k výboru Spojených národů. Tento výbor zpravidla vyhoví stěžovatelům a vyzve stát, aby se s žadatelem vyrovnal.

Obráťte se na nás písemně, telefonicky nebo e-mailem.

Czech Coordinating Office,

Jan Sammer, Secretary,

1103-100 Antibes Drive,

Toronto, Ontario, Canada M2R 3N1

Tel. 416-665-7324

jan.sammer@sympatico.ca

1604-5

York Volkswagen

1950 Wilson Avenue
Weston, ON M9M 1B2

Drivers wanted!

Model 2006 JETTA 2,5 L
Model 2006 JETTA 1,9 L
Model 2006 PASSAT 2,0 L
Model 2006 PASSAT 3,6 L

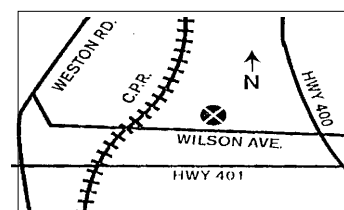

JIRÍ KAZDA

Sales and Leasing Consultant

Tel.: (416) 741-7480

Fax: (416) 741-7809

E-mail: jiri29@hotmail.com
Website: www.yorkvolkswagen.com

Setkání s muzikálovou zpěvačkou a herečkou Ditou Hořínkovou bylo velice příjemné. Přijela do Kanady na krátkou návštěvu za přítelem Zdeňkem Plechem, operním pěvcem, sólistou Národního divadla v Praze. Slovo dalo slovo a Dita se objevila na letáčku o pořádání koncertu z muzikálových písní na Masaryktownu, což zase s rychlostí blesku zorganizoval dr. Miloš Krajný, nedostižitelný milovník a znalec hudebního světa.

Dita zavoněla jarem

Velice nakrátko odbočím, abych stručně uvedla, že si pražského basistu pozvala *Canadian Opera Company* pro svůj program. Vedle rolí, kdy alternuje pro něj ve dvou ne tak náročných operách - Wágnerova *Bouře* a Bergův *Vojcek* - jej čeká obtížná role v Belliniho *Normě* - premiéra je 30. března 2006, takže jeho pobyt se protáhne

zhruba na čtyři měsíce. Nejbližším datem setkání s tímto mladým a velice sympatickým pěvcem je nedělní *Nocturno* 5. března.

Nu a nyní zpět k talentované Dítě. Víte, že je učitelkou mateřské školy? Původně chtěla dál učitelství studovat, ale zasáhl osud a ocitla se ne za učitelskou katedrou, ale na prknech, která znamenají svět. A pro Ditu splnění tisícera a jednoho přání, protože... vedle talentu pěveckého, který rozvíjela už jako dítě školou povinné v *Kůhnově dětském sboru*, odhalila v sobě talent pohybový, herecký i recitační. V domácím show byznysu ji znají i jako moderátorku, ve filmu poznávají její dabingový hlas. Postupně, jak uplatňovala svoje schopnosti, odkrývala jednu svoji schopnost za druhou. A kde je tedy uplatnit v celém komplexu? Odpověď se nabízí sama - v muzikále a na hudebních pódii, kde může uplatnit třeba i stepování. Dita nikdy nestála o trvalé divadelní angažmá. Svazovalo by jí ruce. Jak dobře udělala, že unesla ono riziko nezavazovat se v konvenčním angažmá, ocenila velice záhy, když jí osud přinesl první nabídku v podobě velké práce - v muzikále *Evita*. Pak už následovaly další - *Romeo a Julie*, *Cikáni jdou do nebe*, *Kočky*, *Kabaret* od Lisy Minelli, příležitostné koncerty a to nejnovější, k čemuž byla rovněž pozvána - světoznámý muzikál *Ginger a Fred*, v němž se setká s mnoha legendárními hereckými osobnostmi.

Jak že se jí zpívalo na Masaryktownu? "Tak si myslím, že tu byla úžasná atmosféra a že to bylo cítit z obou stran - vzniklo tady jakési krátké dvouhodinové pouto mezi hledištěm a jevištěm."

Dítě nevdalo, že v hledišti nesedělo tolik lidí, jako dejme tomu ve velkých divadlech typu *Národní*, *Stavovské*, plzeňské *Tylovo*

vyšlo při vzpomínce na vlastní tužby: "Když jsem jako malá holka zpívala v Rudolfinu se sborem skladbu *Carmina Burana* (skladatel Carl Orff, 1895-1982, ji charakterizoval jako oslavu života - pozn. autorky), tak to ve mně doslova burácelo, a tehdejší dirigent Lenart při dirigování přímo tančil, a ve mně celá ta atmosféra zanechala neuvěřitelné následky - zamilovala jsem se do toho a říkala jsem si, že bych chtěla s takovým orchestrem zpívat a stát tam vpředu a za sebou slyšet buráčet všechny ty nástroje..." A tak si Dita vlastně ty své malé velké sny plní. Bohužel, na opěvování výběru básní a moudra z chytrých a krásných knížek i současných básníků, jakým je třeba její kamarád Pavel Veselý, už nemáme místo. Ale toho Veselého si určitě obstarajte.

V Kanadě nepobyla dlouho, viděla několikero přírodních krás - včetně Niagary a na skok byla i ve Skalístých horách a porozhlédla se po Torontě a Vancouveru, ale na domov se moc těší. Čeká ji tam totiž dvouapůlletý syn Filip, mladší sestra Diana (také zpěvačka, s altem v hrdle) a její trpělivé zázemí - maminka, která všechno to obstarávání "za oponou" má na starosti. Ale Dita to dobře ví a mamčinina zázemí v rodinném domku v Počernicích si velice považuje. Ve svých třiceti má přirozeně velké plány a skloubit manažérské, umělecké a rodičovské povinnosti není ve světě kumštu ani u nás doma zrovna nejjednodušší záležitostí. Takže k zahraničním pobytům v Japonsku a po Evropě dnes přibyla i Kanada. A věřím, že i na tu kolébku muzikálů a vysněný ráj všech showmanů - Ameriku - se stejně jednou dostane. A tak její návštěva nám tady v hlubokém zimním období připadala jako vůně jara, stejně křehká a svěží jako ona sama.

Text a foto Věra Kohoutová

Vladimír Mišík, Jan Hrubý a Radim Hladík přijedou do Kanady

Pokud si vzpomínáte na zlatou éru skupiny *The Blue Effect* a jejich vystoupení na Beatovém festivalu v roce 1968, tak vás jistě potěší, že dvě velké postavy z této doby, zpěvák Vladimír Mišík a zřejmě nejlepší český kytarista Radim Hladík přijedou do Toronta a vystoupí spolu s vynikajícím houslistou Janem Hrubým v restauraci Praha na Masaryktownu v neděli 28. května 2006. Cena lístků je stanovena na 30 dolarů. (Rezervace 416/289-0283.) Rovněž je v jednání benefiční koncert na lodi pro Nový záběr.

mr

Kalendář

5.3. (ne) 14:00
Oslavy T.G.M.:
Hala kostela sv. Václava a České doplňovací školy

5.3. (ne) 17:00
Zdeněk Plech bass baritone
Steven Philcox piao
Nocturna na Masaryktownu

Česká doplňovací škola
je každou sobotu dopoledne
v hale
Kostela sv. Václava,
496 Gladstone Ave.,
Toronto
Informace podá
L. Čarková: 416/536-5342

Sutton

Rosti Brankovsky

Associate Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Pracujeme v celé oblasti GTA

Sutton Group-Bayview Realty Inc.

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

oprávněný distributor českých filmů
uvádí premiérově napínavý film
režiséra Jiřího Svobody

RÁNA Z MILOSTI

Krutý mafianský příběh těchto dní má za svého antihrdinu úspěšného okresního policejního ředitele. Metody jeho úspěchu jsou velmi svérázné. Dovedl ve svém okrese k dokonalosti propletení kriminalistů a kriminálních. Dnes je mu padesát let a mohl by spokojeně bilancovat, kdyby nebylo celkem nanicovate dopravní nehody, která... Scénarista K. Klíma a režisér Jiří Svoboda (závažnou tematikou) vyslovují filmem otázku:

Je česká policie zkorumpovaná? Jsou Čechy zemi, v níž ekonomická moc prorůstá do moci politické? Jestliže sledujete současné skandály pak tento film není zdaleka jen fikcí.

Hrají: M. Kňážko, V. Dlouhý, M. Vančurová,
B. Holíček, E. Černá, M. Vašut aj.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videocanada.com

www.videocanada.com

http://www.videocanada.com

(Distributor česky a slovensky psaných knih)
Více než 2000 titulů všech žánrů na skladě.
Nové i levné antikvariátní knihy

O katalog nabízených knih nebo celkový seznam si žádejte:

Toll free: 1-866-425-0742 Fax: (514) 425-0742

e-mail: cskniha@sympatico.ca web page: www.cskniha.com

DITA HOŘÍNKOVÁ

či *Státní opera*, protože je zastáncem názoru, že kdyby se mělo hrát pro jediného diváka, tak že se má hrát s plným nasazením: "Protože když v každém tom jednom zapálíme trošičku něčeho nového, nebo jestliže ho to osloví, pak to stojí za to."

Na Masaryktownu jsme slyšeli celou řadu nádherných, náročných a zpěvných árií a písní. A také vokálních skladeb, které pro Ditu skládá úžasně všestranně talentovaný olomoucký rodák Richard Pachman. Její hlas je totiž velice zvláštní, sama jej nedokázala jednoznačně pojmenovat. Konečně ani odborníci ne. V každém případě je nádherně sametově zbarvený a kultivovaný. Je z něj slyšet péče a cílevědomá práce. Prakticky až do svého jedenadvacátého roku věku se věnovala klasické hudbě, což se z hlasu nevytratilo. Opery miluje Dita ze všech hudebních žánrů nejvíce, a operu jako takovou považuje i za vrchol umění. K doprovodu písní má nejraději klavír, který podle jejich slov nejlépe splňuje představy o ztvárnění emotivních poloh. A co že to s ní dělá, když za sebou slyší takový orchestr? Těžko popsat, co z jejího hrdla

Denní kronika

24.2.2006

Strieborného Žideka víta terchovská muzika

Bratislava-sme/tasr-Snoubordistu Radoslava Žideka, ktorý získal historickú medailu zo zimnej olympiády, včera na bratislavskom letisku víta terchovská muzika. Hneď po prilete išiel Židek spolu so svojou trénerkou Janou Šedovou na tlačovú konferenciu. Tam obaja dostali kolekciu vína špeciálne vyrobenú k ZOH 2006 v Turíne a Židek za striebornú medailu dostane aj finančnú prémie 600 000 korún. Snoubordista sa pošťazoval na taliansku stravu: "Po príchode do olympijskej dedinky nás privítali nie veľmi dobrým jedlom. To mi tam trochu prekážalo." Hlad zaháňal aj údenou talianskou šunkou - prosciuttom.

25.2.2006

Londýn potvrdil, že H5N1 je tu

LONDÝN, VIEDE≈ - sme (sita, čtk)-Na Slovensku je vtáčia chrípka. Potvrdilo to aj laboratórium Európskej únie pre vtáčiu chrípku vo Weybridge vo Veľkej Británii. Štátny veterinárny ústav vo Zvolene identifikoval dve vzorky z voľne žijúcich vtákov ako nakazené vírusom H5N1 už vo štvrtok.

Ministri zdravotníctva 25 členských krajín Európskej únie sa včera na schôdzke vo Viedni dohodli na spoločnej mediálnej informačnej kampani o vtáčej chrípke.

"Informácia musí byť jasná, vyjadrená rovnakou terminológiou, nech príde z ktorejkoľvek časti Európy," zdôraznila rakúska ministerka zdravotníctva Rauchová-Kallatová. Schôdzku zvolalo Rakúsko ako predsedajúca krajina únie.

Len sa fajn vyblázniť. Stačí to?

Bratislava-sme/MILOŠ ŠČEPKA-Vo chvíli, keď sa z postele na Červenú čiapočku vrhne strašný vlk, vypadne zo skrine zviazaná Babička s čudnou veвериčkou na hlavu. V tom istom momente do miestnosti oknom skočí mohutný drevorubač, oháňajúci sa veľkou sekerou - aké to sústo pre detektíva Žabiaka! Za asistencie prasačích policajtov sa začína vyšetrovanie. A pred nami vyvstávajú úplne odlišné príbehy. Z Vlka sa vykľuje investigatívny žurnalista, z Babičky zapálená vyznávačka extrémnych športov, z Karcoolky tínedžerka hľadajúca svoje miesto na svete a z malého sladkého Zajačika.

Nechajme to. Bolo by jednoduché a stručné vyrozprávať príbeh počítačmi animovanej rozprávkevej komédie Hoodwinked, u nás s nesporným vtipom premenovanej na Karcoolku. Príbeh však nie je to hlavné.

S rozpočtom 15 miliónov dolárov patrí Karcoolka medzi lacnejšie 3D animované celovečerné snímky a už za prvý týždeň po premiére utržila o milión viac. Lacnejším dojmom pôsobí i animácia - štúdiá Pixar svojimi priekopníckymi filmami nasadili latku privysoko. Ak bolo Udatné kuriatko prvou dlhometrážnou 3D animáciou štúdií Walta Disneyho, Karcoolka je 3D prvotinou The Weinstein Company LLC, jednej z firiem bratov Boba a Harveyho Weinsteinovcov, zakladateľov spoločnosti Miramax. S Kuriatkom spája Karcoolku aj jednoduchá animácia na úrovni starších počítačových hier.

Nie je to štylizácia, alebo aspoň nie výtvarná štylizácia. Je to len absencia pixarovského perfekcionizmu. Alebo pocit tvorcov, že "takto to divákovi bude stačiť". Lebo ani výtvarná stránka a animácia nie je to hlavné.

Pravda, Duffy Duck s Bugsom Bunnym sú absurdnejšie a naháňacky Toma a Jerryho napínavejšie, Cesta do fantázie a Princezná Mononoke poetickejšie, ale ak Hoodwinked zoberiete ako etudu, zisťovanie možností média, dá sa to vydržať. Áno - vtip tu tiež nie je to hlavné.

O čo teda mladým autorom šlo? Koho chceli oslovit? Čo chceli povedať? Možno túžili vyvolať práve takéto otázky, ale pravdepodobnejšie im nešlo o nič, len sa do vôle vyblázniť a zarobiť pri tom nejaký groš. A to sa im určite aj podarilo.

Lékaři demonstrowali v centru Prahy za odchod Ratha

Praha-právo/Václav Pergl-Staroměstské náměstí v pátek odpoledne zčásti obsadili nespokojení lékaři a lékárníci.

Demonstrowali proti úsporné politice ve zdravotnictví, kterou nastolil ministr David Rath. Ta podle nich poškozujee lékaře i pacienty. Premiér Paroubek demonstraci odmítl: „Věcný základ pro protesty dnes není. Novelizovaná úhradová vyhláška bude platit k 1. dubnu. Myslím si, že tím celá věc pro nás končí. To děláme nikoli na základě nějaké demonstrace, která podle mého názoru má dnes už vysloveně politický charakter.“

Lékaři na Staroměstském náměstí, kterých se sešlo podle některých organizátorů osm tisíc, podle dalších až deset tisíc, také vyzývali premiéra Paroubka, aby Ratha odvolal.

Prezident Lékařnické komory Lubomír Chudoba z tribuny oznámil, že petici požadující odvolání ministra zdravotnictví Davida Ratha už podepsalo 101 500 lidí. „Chtěl bych požádat pana premiéra, aby nám řekl nějaké číslo. My ho splníme. Snad to pak bude dostatečný důvod k ministrově odvolání,“ uvedl Chudoba.

Řečníci z řad lékařských, patientských i studentských organizací se na pódiu střídali. Byly jich téměř dvě desítky.

Demonstranti si přinesli transparenty s hesly typu: Lékařny nemá rád, vrtošivý David Rath, Paroubku, vyber nám hezcího, Nebude kde brát, když to vede Rath.

Prezident České stomatologické komory Jiří Pekárek z tribuny oznámil, že některým členům krizového štábu, který svolal demonstraci, bylo vyhrožováno. Nebyl ale konkrétní. Právu poté řekl, že věc se šetří. Premiér Paroubkovi pak řečník Pekárek z tribuny vzkázal: „Toto není poslední demonstrace, toto není konec. To je začátek.“ Z davu se ozval pískot a potlesk. Zhruba po hodině se demonstrace lékařů a pacientů v klidu rozešla. Mnozí šli na Václavské náměstí, kde byla nachystaná velkoplošná obrazovka pro přímý přenos hokejového utkání ČR-Švédsko.

Ministr zdravotnictví se demonstrace nezúčastnil. V té době seděl v Kramářově vile na pravidelné poradě ministrů s premiérem.

Na adresu demonstrujících uvedl: „Protest je předvolební mítink ODS. Já vím, o co jim jde. Jde jim o větší zisky a aby to nebylo nápadné, maskují své činy slovy o snaze zlepšit zdravotní péči o pacienta. Lékařníkům jde o zdražení léků, ale to my neuděláme. Zubaři chtějí, aby pacienti platili u nich víc než dosud, ale já si myslím, že u nich platí už až dost. Praktičtí lékaři také na tom nejsou špatně. Mnozí vydělávají víc než univerzitní profesori,“ řekl Rath. Dodal, že ze svých kroků neustoupí, „ani o píď“. Jeden z organizátorů demonstrace, místopředseda Sdružení praktických lékařů Jan Jelínek, Právu řekl, že „to není politická demonstrace. Nás ODS neřídí, ani jiná strana. Ten, kdo zpolitizoval české zdravotnictví, byl doktor Rath, my ne.“

Od demonstrace se distancovala řada organizací ve zdravotnictví, z těch největších pak Česká lékařská komora a také Lékařský odborový klub. Ten ji označil za politickou a vyzval demonstranty k věcnému jednání a aby upustili od demagogie. Akce se nezúčastnil ani největší Odborový svaz ve zdravotnictví a sociální péči. Nechal na svých členech, aby se sami rozhodli, zda na ni půjdou nebo ne.

Můžete volat kamkoliv

do České republiky

za pouhých **0,05** dol./min.

na Slovensko

za pouhých **0,10** dol./min.

Ceny jsou pouze pro zákazníky z Velkého Toronta.

- * Můžete volat z domova, práce nebo z mobilu
- * Platíte až když dostanete účet
- * Výhodnější než volat na kartu
- * Nemusíte měnit operátora
- * Bez měsíčního poplatku
- * Není nutná žádná smlouva

416/777-5050

100 Adelaide St. W. Suite 1303,
Toronto, Ontario, M5H 1S3
Tel: 1-800-567-8040, Fax: 416-363-0143

REMOSKA

portable oven;
find what it can do for you...
call Pavel Zeman
Information: 1-866-850-3462
e-mail: info@remoska.ca
website: www.remoska.ca

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍSTÁ!

www.tct-ltd.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Trans-Com Transport je nyní TCT

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává **1-800-354-9046**

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

 TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.

 Přepravujeme veškeré typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozy – včetně automobilů, domácího vybavení, výstavních a technických materiálů.

 Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.

 Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.

 Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční přepravě.

Na okraj Za Mílou Třetinovou

Obětává dobrovolná krajská pracovnice a po řadu let předsedkyně batawské odbočky Českého a Slovenského sdružení v Kanadě, Míla Třetinová, zemřela 5. února 2006. I ji nám vzala rakovina. Narodila se v Lanžhotě 17. října 1931, s Mirkem se vzali 30. července 1949, příští den překročili hranice a na Štědrý den na lodi *gen. Ballou* připluli do Kanady. Její manžel Míra ji popsal jako vzácnou ženu a manželku a vzornou matku. A také napsal: mám moc a moc slzí, které nějak nemohu zastavit. Myslím, že rozumím - jsou ztráty, které nás utopí v slzách a navždy změní tvář světa. Nikdy jsem neměl příležitost si s Mílou opravdu popovídat. Ale viděl jsem ji na schůzích ústředního výboru Sdružení a obdivoval jsem její vášnivě přitakání životu. Bylo to v době, kdy její manžel Míra procházel obtížným údobím. Míla ho držela silou své vůle a své lásky k životu i k němu. Proto sdílím jeho obdiv. Proto rozumím jeho slzám. Všichni jsme ztratili vzácného člověka. České a

Slovenské sdružení pak ztratilo jednu ze svých nejobětavějších pracovnic, jejíž přínos jistě ocenil ve své kondolenci předseda sdružení Miloš Šuchma. Mírovi, jejich dětem a rodinám za nás za všechny vyslovuji hlubokou soustrast.

Český sen

Ve středu 8. února byl v Bloor Cinema v Torontu promítán český film o manipulování lidí moderními prodejními metodami. Popisuje, jak v létě 2004 dva studenti AMU přilákali rozsáhlou reklamou na prázdné prostranství v Praze stovky lidí údajně na otevření nové mamutí velkoobchodní. Fasáda velkoobchodní nesla barvy duhy. Za fasádou - prázdné pole. Film sleduje Filipa Remundu a Víta Klusáka, jak plánují svůj "český sen", v podstatě lživou iluzi živou masivní reklamou typu: naše inzercce je úspěšná, přestože naše produkty jsou k ničemu a nebo dokonce vůbec neexistují; a zachycuje reakci konzumentů, vychovaných v masové psychologii nacistickým a potom komunistickým režimem. Biograf byl nabitý, hlavně mladými lidmi a přední torontský deník, *National Post* o filmu přinesl velmi kladnou recenzi, končíci: fascinující, originální příklad šalivosti volného trhu.

Mozart, Toronto Philharmonia a Miloš Formáček

Toronto Philharmonia oslavila - po úvodní skladbě Malcolma Forsytha *Sketches from Natal* - 250. narozeniny podle soudu mnohých největšího ze všech hudebních skladatelů, W. A. Mozarta, koncertem jeho Houslového koncertu č. 5, Symfoniety pro housle a violu a Symfonie č. 29. Koncert, který se konal v George Weston Recital Hall 8. února 2006, řídil český dirigent Miloš Formáček. Musil být dobrý: na konci koncertu jsme všichni povstali a zuřivě tleskali.

Formáček, jak se nám po koncertu se spravedlivou pýchou přiznal, je z rodu rebelantů: jeho dědeček hospodařil za komunistického režimu! Maestro sám se na pódiu objevil (slušelo mu to) v ne zcela tradičním dirigentském úboru, což opakoval po přestávce v trochu odlišné verzi. Zblízka vypadá neuvěřitelně mladě, tak na septimána. Je mimořádně sympatický a - dle zasvěcených pramenů - okouzlivě mužsky šovinistický. Jeho rodina, vedle toho, že je - rebelantská, má bohatou muzikantskou minulost. Chodil k

nim na příklad Karel Ančerl, který dal malému Miloškovi do kočárku medvídky (předpokládám, že plyšové) a věstecky prohlásil: Ty kluku budeš dirigentem! (Něco jako být pokřtěn papežem.) Mezi jeho učiteli byli profesori Josef Veselka a Zdenek Kosler. Také prof. Václav Neumann (neodpustil jsem si podotknout, že Neumann se obětavě ujal žezla, když komunisté z České filharmonie vyhodili Václava Talicha). V Kanadě je Miloš Formáček poprvé. Ale rozhodně ne naposled. V květnu přijede znovu. Už se těším. Josef Čermák

Moje teta tvoje teta

Ne všichni diváci odcházeli z torontského představení černé komedie kanadského autora Morrise Panycha v překladu Alexandra Jerrie s obdivnými pocity. Důvody byly různé: pro některé byla tato komedie příliš černá, jiným vadila hlučnost zvukových efektů a ještě jiným skutečnost, že divadelní sál zřejmě nebyl stavěn pro komorní zvuky - prostými slovy: nebylo dobře slyšet. A poněvadž převážná část hry je vlastně monologem synovce oné tety v názvu hry, šlo o nedostatek dost závažný.

Tím spíš, že hra říká leccos, co si zaslouží, aby bylo slyšeno. Navštěvuje totiž oblasti v našich srdcích, které nejsou častým tématem při rodinné večeři, oblasti zeměpisně ne nepodobné těm, o nichž nikdo nic nevěděl a které dávni kartografové na mapách vyznačovali slovy: HIC SUNT LEONES (Tady jsou lvi). Vezměte tetu, která je údajně připravena opustit tuto planetu, vy - její synovec - riskujete svoji kariéru (i když za moc nestojí), abyste s tetou strávil poslední dny na této zemi. Ovšem v naději, že teta to s odchodem myslí vážně a že Vy (synovec) všechno zdědíte. Ale teta se k tomu nemá - místo aby urychleně odešla, plete svetr (jak se nakonec ukáže, dárek pro Vaše narozeniny) a vy v sobě objevíte různé choutky: na příklad přitisknout polštář na tetin nosánek; nebo jí posloužit nápojem, který ji bezbolestně převede na druhý břeh. Prostě překvapivě ušlechtilé choutky, o nichž jste vůbec nevěděli. Ale nakonec - buď proto, že se ve Vás probudí svědomí nebo, jestliže svědomí postrádáte, ale postrádáte i odvahu spáchat čin tak negativně hrdinský - místo, abyste tetičce nejdříve pomohl při odchodu a pak jí připravil pohřeb, který jste naplánoval do posledního detailu, s ní plánujete společnou cestu někam na Rivieru. (Vy, kteří jste tady trochu déle, si

možná vzpomenete na Pamelu Hearst, dceru tiskového magnáta, kterou unesli nejslavnější teroristé své doby a ona se s nimi tak ztotožnila, že se prakticky stala jednou z nich.)

Hra se pokouší odpovědět i na zapeklitou otázku, proč jsme jací jsme. Proč byl synovec ochoten tetu udusit a proč byl tak zatrpklý vůči svým rodičům? Cítil se nemilován - když se jako dítě ztratil se svým psem (nebo to byla kočička?), jeho maminka víc lkala nad ztrátou psa než syna; ani rodiče ani teta si nevzpomněli dárkem na jeho narozeniny (až teď teta se svým o pět čísel menším svetrem) atd. A zřejmě ani autor (a pokud vím ani nikdo jiný) nemá odpověď na otázku, proč zákeřnost života z některých dělá světce a z jiných vrahy.

O čem není třeba dlouho dumat byly výkony Václava Postráneckého, člena činohry Národního divadla, a Niny Jiráňkové, emeritní členky Městských divadel pražských. Oba podali výkony hodné jejich pověsti. Jeho role vyžadovala nejen mimořádnou paměť - byl to vlastně skoro dvouhodinový monolog - ale i širokou škálu hereckých poloh, od hamletovské být či nebýt (s klubkem vlny místo lebky) až do syrového cynismu Joel Graye ve filmu *Cabaret*. Úctyhodný výkon! Paní Jiráňková asi zápasila (ale nebylo to vidět, na to je příliš velká herečka) s jiným problémem: jak hrát dvě hodiny prakticky beze slov, většinou v polospánku umírání, často jen o málo víc než klubko vlny v hamletovské scéně - a nevytrátit se z povědomí diváků. Nevytrátila se! Oběma moc děkujeme. Děkujeme také těm torontským, kteří se o úspěch tohoto představení zasloužili.

Sedmdesátka Bohouše Máci

Co dělá, dělá, protože to dělá rád. Nestojí o to, aby se o něm psalo. Řekl jsem mu, že o jeho sedmdesátce napíši, ať chce nebo nechce a jestliže mi o sobě nic neřekne, něco si vymyslím a když se mu to nebude líbit, může mně žalovat pro urážku na cti. Tak povídal... Narodil se 24. února 1936 (po pána, ono už mu bude sedmdesát!) v Jindřichově Hradci. Ale jeho divadelní činnost začala, až když se jeho rodina odstěhovala do Bystřice u Benešova. Tam opravdu žil divadlem: loutkové divadlo, které se od roku 1954 až do roku 1968 pravidelně zúčastnilo festivalů v Loutkové Chrudimi a zajíždělo i na Mezinárodní loutkový festival v Karlových Varech. Bystřický recitační soubor, který se pravidelně zúčastnil Wolkrova Prostějova. Individuálně Bohouš vystoupil s Benešovským a Příbramským oblastním divadlem, v divadle Náchod a dvakrát vyhrál individuální recitační soutěž ve Wolkrově Prostějovu. Vítězové této soutěže byli povinni zarecitovat v parlamentě! Bohouš musil dvakrát recitovat v parlamentě! Když mi tohle vyprávěl, představa politického výkvětu národa (tohle se událo v padesátých a šedesátých letech) naslouchajícího mladičkému recitátorovi způsobil, že mi z levého oka skanula jedna velká slza. Jeho herečtí druzi, bratr Teodor (podle Bohouše lepší než on), i recitační partner (trojnásobný vítěz prostějovské soutěže) Ludvík Němec jsou už oba na druhém břehu. V roce 1968 se Bohouš přenesl do Kanady a díky za to! Jako člen Nového divadla (a podle názoru mnohých nejtalentovanější z nás) vytvořil nezapomenutelného tuláka v Čapkově hře *Ze života hmyzu*. Nepřekvapí, že Čapek je Bohoušovým oblíbeným dramatikem. A ovšem Bohouše jsme viděli v desítkách jiných her, mezi nimi v Havlově *Pokoušení*, v Škvoreckého *Host do domu*, v Čechovově *Námluvách a Slze*, v Ženitbě (s Václavem Postráneckým)... Recitoval v desítkách recitačních pořadů torontského Divadla poezie (režisér Miloš Kubík), při oslavách 28. října, či na Masaryktownu. Bohouš Máca po sobě nezanechá hmotné statky. Zanechá po sobě daleko víc: hrst krásných okamžiků v paměti současníků a záznam o nich na zažloutlých stránkách novin pro budoucí hledače minulosti. Všecko nejlepší, Bohouši. A žaluj...

Josef Čermák

MEDICAL AND RELAXATION TREATMENTS MASSAGE THERAPY HOT STONE TREATMENT EAR CANDLING

MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.

AT

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

TAKÉ NABÍZÍME
HOMEOPATII, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU ATD.

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠTVOVNÍ
KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!

2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Petr Chudožilov: Zpráva o bažantech

Jeden z mých přátel se jmenuje maďarsky Béla, ačkoliv je Němec jako poleno z Hamburku. Ve službách firmy Siemens žil v Šanghaji, v Budapešti a Varšavě. Všude pochytil něco z místního jazyka a také jeho kulinářské obyčejy vykvetly pod poklicí cizozemských hrnců do podoby perly, jež původně byla jen pouhým zrnkem písku v mušli. Rádi spolu slavíme Silvestra, někdy v mé domovské Basileji, naposledy v Düsseldorfu. Béla vaří polský Bigosz. Já udržuji rodinnou novoroční tradici bažanty upečenými na kyselém zelí, cibuli, špeku a česneku.

„Nikde je neměli,“ vysvětlil Béla provinile, když jsem hned po příletu nahlédl do lednice. Proběhli jsme düseldorfskou tržnicí a obtelefonovali obchody specializované na zvěřinu. Bažanti se tomu městu očividně vyhýbali. Vyskytovali se jen na jídelním lístku útulné předměstské hospůdky, kde jsme při tmavém staropivu drželi strategickou poradu. Silvestr bez bažantů s křupavou kůrčičkou nám připadal zoufale nepředstavitelný.

Číšník ochotně přivedl patrona. „Cože!“ zvolal patron. „Prodat syrové bažanty!“ „Péci bažanta na Silvestra je můj starý zvyk,“ řekl jsem, „mimo to samozřejmě zaplatíme plnou cenu připraveného jídla.“ „Jste kuchař?“ „Spisovatel.“ „Píšete kuchařské knihy?“ vyzvídal

nedůvěřivě. „Píšu pohádky.“ „Něco vám řeknu,“ usmál se skřípavě. „Ani mne není fantazie cizí. Ty bažanty děláme z obyčejných kuřecích prsíček.“

Béla teď za volantem smutně mlčel. „Jeďme pořád rovnou za nosem. Člověče, já ty bažanty přímo cejtím! Jeďme náhodně třicet kilometrů,“ navrhl jsem za městem. Ve skutečnosti mně bažanti už byli fuk. Na umrzlou krajinu padal šikmý sluneční svit. Poštili vířily sněhové vločky. Schoulenými městečky jsme dojeli až do Duisburgu. „Tohle je ale určitě dobrá adresa!“ řekl jsem schválně hodně nahlas v prvním lahůdkářství. Velitelka rozkošná dáma v letech, tou chválou zrůžověla radostí. Bažanty neměla, ale poradila nám Dehaana hned za rohem. Zrovna zavírali. Uklízečka už proháněla mokrý hadr po zemi, ale když otevřenými dveřmi uslyšeli naši srdceryvnou anabázi, vyndali z mrazáku dva nádherné macky.

Naše manželky u večeře křičely rozkoší. „Dycinky jsem věřil na svůj slovanský nos,“ mumlal Béla blaženě do třetího talíře, překvapilo mne to. Úspěch výpravy jsem přikládal spíš Bélově germánské výdrž. Řekl jsem mu to. Dívali jsme se na sebe dlouho, přátelsky a s respektem. Pozvedli jsme chianti k přípitku.

Basilej únor 2005

Otištěno s vědomím autora a Hospodářských novin.

Čtvrtek - sníh hrabu jak krtek

Přestal jsem číst *Lidovky*; rituál mi teď chybí, ale neznám jiný způsob protestu proti takovému způsobu reportování než tento tisk ignorovat, a basta.

Jako konzervativce od nůry jsem k *Lidovkám* přilnul hned po převratu; *Lidovky* jsem předplatil a chodily mi poštou do Ontaria s týdenním zpožděním. Dostupnost *Lidovek* po internetu učinila předplatné nadbytečné, ale čtenářem jsem zůstal.

Tuto zimu evropská média nazývala výjimečnou, a já pamatuji podobnou zimu zimovatom v letech padesátých, šedesátých, sedmdesátých a z dopisů od rodičů v roce 1984 a 1985 nebo 1986. Tedy tuto zimu za výjimečnou nepovažuji, a mediální obrázek o tohotočeské zimě není solidní, rozvášný a novinářsky kvalitní, ale je bulvární.

Ale ani to mi valně nevádí, vždyť noviny jsou zboží a tedy se musí čtenářům nabízet k prodeji, jak textovým obsahem novin, tak i součástí reklamní.

Způsob pojmání reality v *Lidovkách* jak ve věci zpravodajství o počasí, tak i v politice vnitrostátní a zahraniční mne iritoval za hranici snesitelnosti, a jen jsem dlel v *Lidovkách* kvůli pravidelnému *Poslednímu slovu Ludvíka Vaculíka*.

Palcový titulok I. ledna 2006 MRÁZ ZABÍJEL, a v textu výčet nešťastných bezdomovců, kteří noční mráz nepřežili, mi zahrál na nervy. Napsal jsem podrážděnou reakci, že mráz nezabíjí a nikdy nezabíjel, protože mráz je součástí přírody, do které patříme anebo měli bychom patřit; co zabíjí je NEPŘIPRAVENOST člověka na mráz. V této věci jsme se neshodli, že člověk má osobní povinnost BÝT PŘIPRAVEN, že k této připravenosti máme rozum a zkušenosti a rozsáhlé poučování od útlého dětství; jestliže kdosi znásilní osobní svobodu k tomu, že si zvolí způsob života oproštěný od odpovědnosti, bydliště a vzdá se tradiční obživy ve prospěch lehkomyšlnosti a nepřipravenosti na realitu, pak ani nemám slzy pro takové nešťastníky, kteří nechťejí žít ve společnosti, ale v tísní chtějí, aby společnost jejich životní styl zachraňovala a ošetřovala.

Nemám odpor k bezdomovcům, spíše naopak mám jistý respekt k lidem, kteří odmítnou vymoženosti blahobytu a zvolí si existenci neobtěžkanou věcmi.

Z mého romantického chlapectví dodnes ctím Rolfa Zálesáka (což popsal mistr E. T. Seton), který dokázal žít z darů a úlovků z lesa a z půdy, přespat v závěji a ujít padesát kilometrů za den. Když Rolfa zasypala vánice, nešel bouchat na srub souseda, pokud tam jaký byl v dosahu, ale udělal si přístřešek, blizzard přečkal, nepanikařil. Asi bych žádnému bezdomovci nedal milodar, a tím prodlužoval jeho mizérie nezávisle závislého trouby (v ženském rodě trubky), ale dal bych mu brožovaný výtisk Rolfa ke studiu jak být bezdomovcem a nebýt přítěží domovcům.

Před pár lety jsem četl skvostnou knihu *Alive (Žít naživu)* o té partě uruguaykých ragbistů, kteří ztroskotali s letounem ve vysokých Andách kolem vánoc, přežili tam 62 dnů, snědli maso svých zabíjených druhů; v závěru knihy se dva nejsilnější vydali na západ přes hřebeny a do chilských, zelených údolí. Byl to slavný film, velmi dobře udělaný,

ale o čem chci mluvit je ta kapitola, kdy dva absolutně vyčerpaní a vyhladovělí poutníci dovrávorali k pastvině, kde byly na pastvě krávy, a oni, na smrt vyhládlí, nebyli schopni krávu zabít, upéct a sníst.

Tato scéna mne natolik zaujala, že jsem se vyptal víc než tuctu svých kanadských kumpánů, jak by v zoufalé situaci zabili krávu, aby se udrželi při životě. Nikdo, tedy ani já, jsme neměli žádnou představu, jak uvázanou krávu zabít (bez střelné zbraně), rozbourat a upravit. Připusťme, že v tomto kraji, který ještě před padesáti léty byl krajem pionýrů a dobrodruhů, to bylo patetické poznání. Ta bezmocnost.

Připusťme si, že blahobyť nás nejen obohatil, ale hromsky zmrzačil v těch sebezáchovných úkonech, které ještě naši prarodiče zvládali každodenně. Přiznávám, a to bez lítosti, že jsem v životě nic nezabil, nezastřelil, ani vánoční rybu neskolil; tím se nepřiznávám k neschopnosti, ale konstatuji, že ač mám Rolfa Zálesáka rád jako četbu, netoužím Rolfovův nevázaný život napodobovat, protože to neumím, a být bezdomovcem je zajisté umění svébytnosti, a způsob zpravodajství v *Lidovkách* byl bezpříkladně pitomý.

O pár dní později *Lidovky* vykřikovaly, že SNÍH BORTIL STŘECHY, a zde opět, shazování viny na sníh, a nepoukázání na neshazování mimořádné nadílky sněhu na střechy pro tuto zátěž nedimenzované, a nepokárání obyvatelů či uživatelů za lenivost, nepřipravenost a lhostejnost, mě velmi namíchlo.

Tak jako ten bezdomovec, který chce žít svobodně jako pták bez závazků, tak taky majitel či uživatel majetku, musí být připraven a myslet na to, že příroda není jakýsi zlolajný nepřítel, že příroda je prostředí, a my jsme v ní hosty.

A do třetice, abych své ignorování *Lidovek* zdůvodnil, protože nerad měním své dlouholeté návyky a snažím se nechovat ukvapeně, *Lidovky* se mi vzpříčily, když kulantně ve věci satirických malůvek z dánského tisku otiskly stanovisko, že za svobodu tisku míní bojovat, ale karikatury nepřetisknou, aby více nedráždily.

Karikatury otištěné v dánském tisku v září 2005, rozfofované do mezinárodního protestního poplachu o čtyři měsíce později islámskými teokraty a islamo-fašisty byly přetištěny v kdekaké tiskovině od jižního Španělska po severovýchodní Polsko, a to ne z důvodů výjimečné vtípnosti dotyčných obrázků, neb byly jen průměrné, ale kvůli svobodě.

A v této věci mne redaktoři *Lidovek* vrcholně zklamali, že dosud nepochopili, že mezi dobrovolnou sebecenzurou a svobodou slova je hluboká propast.

A tisk, který stojí na pokraji této propasti mi opravdu nemá co říct.

Existence *Lidovek* je přímo závislá na počtu čtenářů, kteří den co den doufají, že redaktoři *Lidovek* čtenářům objasní svět, vysvětlí co se děje a ukážou cestu.

A když to, pánové, neumíte, tak to zabalte, protože někdo jiný to umí lépe.

Až *Lidovkám* čtenářů ubyde, a zájem o reklamu poklesne, mohou to zabalit.

Ross Firla-Sudbury

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

MIRÁKL

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

SLOVAKOTOUR

**JE ČAS ZAJISTIT SI LETNÍ LETENKY DO EVROPY!
ZAVOLEJTE SI O NEJLEPŠÍ CENY!**

**TIME TO BOOK YOUR SUMMER
HOLIDAY TO EUROPE
CALL FOR THE BEST PRICE.**

ZAVOLEJTE SI O PODROBNOSTI O CENÁCH A JEDNOTLIVÝCH LETECH!

Ont. reg. # 1032252

E-mail: travel@slovakotour.com

644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4

Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,

(416) 504-7383, 1-800-477-3461

Fax: (416) 867-8657

PRODÁM

The original Bondi Blue iMac,
233 MHz, 192 MB, 20 GB, USB,
56k Modem, mint shape, Ethernet,
OS 9.2.2 installed, everything
works.

Asking \$150

Call 416.289.2476/evening

1605-5

jn CZECH BOOKSTORE

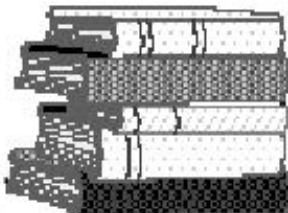
ČESKÉ KNIHY ČESKÝCH AUTORŮ

Jediná prodejna českých knih v Ontáriu. Zasíláme též poštou.

Nové knihy každý měsíc - zavolejte a přijďte si osobně vybrat.

Současné české romány, knihy o historii, přírodní medicína, křížovky, dětské knížky a české pohádky na CD
Nejlepší Anglicko-český a česko-anglický slovník z nakl. Leda opět na skladě!

julie novotná : 416.289.2476 - www.jnczechbookstore.com

Na okraj: Procházka historií s Hanou a Přemyslem Pelnářovými

(3. část)

ROD SKLENÁŘŮ

V Haniných žilách nepochybně koluje i něco z krve rodu Sklenářů. Její prababička Marie ("Marie" zřejmě patřila mezi oblíbená jména Haniných ženských předků) Macháčková, byla rozená Sklenářová. Děd Marie, Matěj Sklenář (nar. roku 1767) se přiznal do hospodářství v Želkovicích u Zdic. Jeho synové, Josef a Václav, vlastnili v Řevnicích hostinec a dodávali dlažební kámen z tamních lomů do Prahy. Václav, který se oženil s Terezií, dcerou Václava Vošahlíka (Vošalíka), krejčovského mistra v Řevnicích, zúčastnil se na řízení podniků svého zetě, proslulého Josefa Macháčka.

První čtyři děti Václava Sklenáře zemřely v útlém věku; starší syn, Karel, měl šest dětí, z nichž zbyly dvě: dcera Otýlie se provdala za dr. Viléma Nedbala, advokáta a později soudce, který skončil sebevraždou. Stejně jako jeho bratr, skladatel a dirigent Oskar Nedbal. Sebevraždou skončil i Tomeš, syn Václavovy druhé dcery Jindřišky a jejího manžela MUDr. Karla Štíky. Druhá dcera, Ludmila se provdala za herce Vojtu Slukova. Mladší syn Václava Sklenáře, Josef (tajemník Národního divadla), se oženil s Otýlí Malou, slavnou herečkou, přítelkyní Macháčkových krásných dvojčat a prostřednicí mezi jednou z nich, Terezií Marií - Terezkou a Janem Nerudou.

Otýlie Sklenářová-Malá vzpomíná na jejich sestru Jindřišku, Haninu prababičku, jako na černošskou dívku, černých jiskrných očí, orientálního typu. Na tu Jindřišku, kterou tak dlouho z povzdálí zbožňoval její budoucí manžel a Hanin pradědeček, Vladislav Tilsch...

Jindřiška a Vladislav to měli složité. Nejen proto, že v jejich době nebylo pro mladé ženy snadné stýkat se mladými muži bez přítomnosti rodičů, ale ještě více proto, že srdce Jindřišky patřilo jinému. Na štěstí pro Vladislava, ten někdo se moc

nezamlouval Jindřiščině tatínkovi. Tomu se víc líbil Vladislav. Trvalo léta, než Jindřiška se konečně rozhodla přenést svou lásku na Vladislava, kterému v dopise datovaném 20. března 1872 píše: ...A nyní, kde láskou vřelou a celou duší svou k Tobě Inu, nyní žehnám tomu dnu (den jejich zasnoubení, pozn.J.Č.), který, jak pevně doufám a věřím, založil štěstí nás obou, tomu dnu, který nám bohda vždy bude upomínkou nejdražší a nejsvětější. Jindřiška zřejmě byla nejen něžným stvořením, ale mezi její hezké vlastnosti (vedle toho, že byla pěkná a vzdělaná - mluvila dobře francouzsky a italsky, byla i výborná kuchařka a nejlepší z tchyní i babiček) patřila i veselost a vtipnost (Vladislav byl spíš trochu pedant), jak svědčí citát z jejího pozdějšího dopisu:

Můj drahý Vladislave! Odhodlala jsem se dnes, bych Tobě to jediné, co Tobě dosud tajné jest objasnila. Činím to sice se srdcem těžkým, neb bych byla ráda bývala, kdyby Ti to navždy bylo zůstalo tajemstvím nevyzpytatelným... Ano, Ty musíš se to dozvědět a pročez slyš to jediné, co si dosud nevěděl, ale pomni při tom zároveň, jak velkou obětí Tobě tímto přináším. Recept na koblihy: Vezmi 3/4 libry nejpěknější mouky... K sňatku došlo 4. září 1872. Oddával je v kostele Panny Marie Sněžné probošt Vyšehradské kapituly Václav Šulc. Poslední léta Jindřiščina života k ní nebyla laskavá. Nejdřív onemocněla tyfem a pak i jinými chorobami. Zemřela 20. května 1901.

OTTO WICHTERLE

Hanin rodokmen se hemží jedinci, kteří po sobě zanechali znatelné stopy. A někdy se zapsali do světové historie. Na příklad Hanin strýc, jeden z nevýznamnějších vynálezců minulého století, Otto Wichterle, narozený 27. října 1913. Jak se stal jejím strýcem? To bylo tak: František Svitavský, povoláním stavební inženýr, a jeho druhá žena, Matylda Lazarová, měli pět dětí.

Nejmladším byl Josef Svitavský, mimo jiné šéf presidia místopředsedství a dvorní rada, vyznamenaný řády železné koruny a císaře Františka Josefa a papežským řádem sv. Řehoře. Ten se oženil v roce 1895 s Růženu Albínou Podivínskou ze starého hanáckého selského rodu (Tomáš Podivínský, nar. roku 1834, byl po dvě volební období poslancem na zemském sněmu moravském; jeho syn, Jan Podivínský, nar. roku 1850, nájemce Liechtensteinského dvoru Kostelec na Hané, měl výrazný podíl na veřejném životě své doby, včetně poslancování na zemském sněmu). Jan Podivínský se oženil s Františkou Moučkovou a měl s ní tři dcery. Jedna z nich, Jaroslava, se provdala za Karla Wichterle, továrníka v Prostějově (jejich podnik, Wichterle & Kovařík, vyráběl zemědělské stroje). Jejich nejmladší syn byl slavný Otto Wichterle. Starší dcera manželů Podivínských, Růžena Albína, si vzala Josefa Svitavského a jedním z jejich dětí byla Eliška (Lila), která se stala ženou Dr. Vladislava Klumpara, tatínka Hany. A tak se stalo, že Hana je Ottovou neteří.

Hlavní obor Otty Wichterle byla chemie. I když (jak říká) se na ni dostal jen náhodou. Rodiče chtěli, aby studoval práva, což se mu nezamlouvalo, poněvadž se chtěl věnovat nějakému technickému oboru a tak si po maturitě podal žádost o studium strojařiny v Praze. Byl přijat. Ale pak nějaký starší pán, s nímž se dal do řeči ve sportovním klubu, mu to rozmluvil: strojařina je strašně zdemoralizovaná škola, tam se kupují rysy, prostě samý podvod. Doporučil chemii, tam že působí světová kapacita profesor Votoček a tam že je možnost dostat se k vědecké práci. Tak se Otto Wichterle dostal na chemii (ačkoliv k ní měl nepatrný vztah) a k profesorovi Votočkovi, u něhož si nejvíce cenil univerzálnost jeho vzdělání - byl více polyglot než chemik, perfektně ovládal francouzštinu (ve Francii vydal knížku, tepající nepřesnosti ve francouzské řeči!) i italštinu. I k Baťům do Zlína ho za války přivedla náhoda (všechno je vždy hrou určitých náhod): jel si do Otrokovic pro barel destilačních zbytků chloroprénu. Skončil s fantastickou smlouvou v Baťových závodech, kde, jak Wichterle řekl v interview s *Vesmírem*, podmínky pro vědeckou práci byly fantastické. A tam objevil silon, první československé syntetické vlákno. Během války se svými spolupracovníky vypracoval na 70 patentů týkajících se technologie výroby silonu. Přípravu silonu zvládl až do poloprovozu, vyráběl se ve stokilových kvantech. Wichterle se nechal slyšet, *Kdyby tento podnik (zřejmě Baťův výzkumný ústav) nebyl zrušen, tak by jistě během roku realizoval náš silon, který jsme tam připravili, a nesmírně by na tom vydělal.* Poněvadž po osvobození se firma Baťa ve Zlíně rozpadla na několik nezávislých společností, ztratila možnost projekt realizovat. O realizaci projektu projevíli zájem na Slovensku, v Povážských chemických závodech v Žilíně, kde si udrželi určitou pružnost v podnikání... Šlo to však velmi pomalu, propukly kompetenční spory mezi ministerstvy... vše se zbytečně prodloužilo o sedm roků. Za tu dobu nás všude v zahraničí pochopitelně předešli.

Příští zastávkou v jeho kariéře byla katedra makromolekulární chemie Vysoké školy chemicko-technologického inženýrství ČVUT. Byl propuštěn údajně z politických důvodů, ale ve skutečnosti

proto, že nesdílel názory tehdejšího rektora na program školy a metody vyučování. V den, kdy dostal výpověď, Wichterle byl pozván na Ústřední výbor KSČ: že propuštění bylo omylem, že Wichterle bude mít možnost pracovat v Novém ústavu makromolekulární chemie. A pak si ho zavolal "veliký" Václav Kopecký, který chtěl vědět, co Akademie za prvních pět let udělala praktického. Zřejmě prakticky nic. A tak Wichterle mu vykládal o své poslední práci, odlévání velkých odlitků ze silonu zejména pro náhradu

OTTO WICHTERLE

barevných kovů. Kopecký byl nadšen: *Tak to byste mohli na zasedání vlády předvést.* Wichterle souhlasil. Kopecký vzal telefon, zavolal předsedovi vlády Vilému Širokému a takto promlouval: *Vilíku, sedí tady u mně Wichterle, víš, to je z té slavné kapitalistické rodiny, a on by nám chtěl předvést... A předvedl: ...A pak jsme před vládou na jejím stole skutečně odlili velký válec silonu. Vypadl odlitek, který byl 210 stupňů horký a za velkého oživení si ho vláda koulela po stole a páčila si při tom prsty...*

Wichterle je nepochybně nejnámější jako vynálezce měkkých kontaktních čoček. *Nápad (napsal Vesmír) vyhledat vhodnou polymerní látku, syntetický hydrogel pro oční protézy, se zrodil už v roce 1953 - prý v rychlíku mezi Olomoucí a Prahou... První čočky (jak to popsali Miroslav Smetana v knize *Jak se dělá věda*) Wichterle vyrobil na kuchyňském stole. Ať byly vyrobeny kdekoli, výsledkem byla jak světová vědecká priorita kontaktních čoček, tak obrovský devizový přínos pro náš stát.* Wichterle: *Naše kontaktní čočky ze syntetických hydrogelů získaly kdysi opravdu naprostou prioritu ve světě, a tím i monopol ve výrobě, protože jsme měli vše perfektně patentově zablokované. Ovšem patentová ochrana skončila, vše je každému volně přístupné, takže úspěch bude mít ten, kdo vyrobí kontaktní čočky perfektněji.* A ovšem je možné, že čočky budou z velké míry nahrazeny laserovým operativním zákrokem. Stojí za pikantní zmínku, že Wichterle sám zůstal věrný brýlím. Když zemřel (18. srpna 1998), jeho přínos vědě a technologii byl vzpomenuť po celém světě.

A tak z klubka nitky osudů rodu Kozinů, Pelnářů, Klumparů, Macháčků, Dvořáků, Svitavských, Podivínských, Wichterlů ... se odvíjel životní příběh naší torontské dvojice, Hany a Přemíka Pelnářových...

Josef Čermák

SALE

Jarní a letní výprodej 2006 už od:

Praha	589 (+ tax app 155) - CSA
Bratislava	589 (+ tax app 220) - CSA
Košice	589 (+ tax app 220) - CSA
Vieden	558 (+ tax app 150) - Austria airlines
Paris	598 (+ tax app 213) - Air France
Řím	658 (+ tax app 275) - British Airways

Air Canada, Lufthansa, Austria Airlines, Czech Airlines, Alitalia, Air France
ont.reg.#2631380

NITRA TRAVEL

E-mail: nitratravel@yahoo.ca
(416) 504-3800 * 1-800-825-7577 * Fax: (416) 504-8186
662 Queen St. West, Toronto, Ontario M6J 1E5

Nepříjemnosti nedějí se v trojici

(Cesta do Mexika bezmála zarubaná)
Nejde o nic fenomenálního či světoborného. Ani fakt, že dosud nepamatuji tak bohatý řetězec náhod jež udály se v kratičkém čase. Sdělují to jen připomínkou jak je dobré vážit si klidného průběhu věcí. Ač jsou tací, kterým je překonávání malých i větších nesnází znamenitou zábavou.

Téměř každý rok jedeme se malinko prohřát do Mexika nebo na Havaj. O výletu začínáme uvažovat někdy v prosinci, odjíždíme nejraději koncem ledna nebo začátkem února. Většinou si letenky nekupujeme dlouho předem, čekáme na ony výhodnější nabídky na poslední chvíli.

Podobně jsme postupovali i tentokrát. Průběh byl ale značně odlišný od minulosti.

Na sklonku minulého roku jsem shledal menší kalamitu na svém chrupu. Na začátku ledna dostavila se bolest. Lékař mne potěšil oznámením, že tři zuby půjdou ven. Řekl jsem, že snad až po výletě. Souhlasil, ale přikázal vzít si s sebou prášky, neboť problém může vypuknout kdykoliv. Předepsal antibiotika, které se v žádném případě nesnášejí s vínem, pivem, likérem. Popřál mi šťastnou cestu.

Na druhý den dostavil jsem se na kardiologické vyšetření (stress test). Výsledek se kardiologovi nějak nezdál, objednan tedy na t.zv. MIBI důkladnější test. To mě poněkud rozesmutilo, neb jsem jen něco přes dva roky po bypassu.

Výlet jsme zařizovali s přáteli, kteří nebydlí ve Vancouveru. Když došlo k jeho ujednání, ze solidarity chtěli jsme naši cestu vyřídit s vancouverskou agentkou, jejichž služeb často používáme. Než se obojí zkombinovalo, let byl vyprodán. Pár dní nato našli jsme jiné místo, v Ixtapě, opět v onom systému, kdy v ceně je vše, jídlo, pití, zábavy, sporty, tenisový kurt (all inclusive). A hotel přímo na pláži. Ač tentokrát nechali jsme vše zařídit společně jednou agentkou, než se tak stalo, v hotelu byla už jen dvě místa.

Byl nám nabídnut jiný hotel (Holiday Inn), také all inclusive, ale o 100 dolarů na osobu dražší. V krátké době jsme zjistili, že hotel je 100 metrů od pláže. - No, to je jedno, aspoň se trochu projdeme - rozhodli jsme blahovlně. Pak internet sdělil, že místo je 500 metrů od pláže. Zneklidněli jsme. Rozhodli jsme se naštvat se dokonale teprve až na místě. Třeba to bude jinak vynahrazeno, zadoufali jsme.

Tři dny před odletem ulomil se mi přední zub. Na koketování s obtloustými Američankami nebylo ani pomyšlení.

Dva dny před odletem jsem shledal, že teče boiler na horkou vodu, obsah 50 galonů amerických. Den před odletem podařilo se mi zařídit nakup a instalaci nového.

Večer před odjezdem na letiště dosloužil kohout teplé vody v koupelně.

V den příjezdu přátel z vnitrozemí dálnice Coquihalla byla zasněžená a uzavřena. Nakonec dorazili po dálnici č.1.

-Teď už můžeme čekat jen dobré věci,- povídala v taxíku na letiště naše přítelkyně s úsměvem a elánem.

Hodinu před odletem ulomil se mi kus stoličky vlevo nahoře. Poněkud jalově

jsem zavtipkoval a jen čekal, zda se dostaví bolest. Nestalo se tak.

Letadlo vylétlo na čas a doletělo bez pohromy.

Ocitli jsme se na místě, v Holiday Inn. Hotel je nový, pěkný a byl téměř prázdný. Po tenisovém kurtě ani vidu.

Pět set metrů dělicích nás od pobytu na pláži proměnilo se ve dva km. Hotel zajistil dopravu zdarma, ale jen od 10 do 5 hodin. Po zhlédnutí západu slunce třeba se ubírat zpět po svých. Smutnou korunou pak bylo omezení na tři nápoje včetně limonád a dvě prabídná jídla na tomto místěčku u Pacifiku se slibným sice jménem Charlie's & Carlo's, nabídka ale zcela v rozporu s termínem all inclusive.

Po čtyřech dnech přesunuli jsme se do hotelu, kde jsme původně měli být, neboť měnil se tam jeden z turnusů. Tak jsem každý za extra stovku měli v Holiday Inn čtyři dny místo týdne.

Počasí bylo znamenité, nikdo se neutopil

ani nebyl okraden, tedy na pláži.

Po dobu naší nepřítomnosti bylo ve Vancouveru hrozné počasí, což nás poněkud perverzním způsobem potěšilo.

V rámci spravedlnosti napsal jsem stížnost společnosti Sunquest.

Nikoho se nesnažím napálit, ale ani sám nejsem napalován s potěšením i bez něj.

Neochvějný optimista by jistě řekl: Hola, to nic není, jsou horší věci! To je pravda. Pravda ale také je, že taková společnost jako Sunquest neměla by si dovolit dát hned několik falešných informací a ještě za to vyinkasovat extra obolus.

Už jsem se kdysi zmínil o tom, co napsal Seneka ... že jen člověk sám se sebou nespokojený hojně cestuje a mění místo svého pobytu. Vzpomněl jsem si na mudrce.

A tím končím svoje zpravodajství o další cestě za sluncem.

Vladimír Cícha - Vancouver

Speciální nabídky

Web Fares

Nejnižší ceny letenek
navštivte naše webové stránky

New ON-LINE booking

www.czechairlines.com

New York
1350 Avenue of the
Americas, New York,
NY 10019-4702

(800) 223-2365
nyc@czechairlines.com

Toronto
401 Bay Street, Suite
1510, Toronto,
Ontario M5H 2Y4

(416) 363-3175
yto@czechairlines.com
CALL CENTRE:
1-866-293-8702

Montreal
2020 Rue Universite,
Ste. 2210, Montreal,
Quebec H3A 2A5

(514) 844-4200
ymq@czechairlines.com
CALL CENTRE:
1-866-293-8702

Internet

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

Nové divadlo

www.divadlo.zpravy.ca
www.divadlo.satellite1-416.com

Hokejové zlato pro Švédsko, Češi bronzoví

Nad hokejovým turnajem v Turínu zůstane řada otazníků. Ve finále zvítězili Švédové nad Finy těsně 3:2, přestože Finové byli lepší. Měli však smůlu. Při Lindströmově vítězné brance Koivu zlomil hokejku a první švédskou branku, která byla připsána Zettebergovi si stočil puk obránce Berg do vlastní branky. Finové tak na turnaji poprvé prohráli, zatímco Švédové okusili dvakrát hořkost porážky ve skupině vysoko s Ruskem a pak prý taktická porážka se Slovenskem získali zlato. Fanoušky z Toronto může těšit, že medaili převzal kapitán Toronto Maple Leafs Mats Sundin.

Češi zvítězili v boji o třetí příčku nad Ruskem 3:0. K postupu do semifinále jim stačilo zvítězit nad Německem a Itálií ve skupině a ve čtvrtfinále 3:1 nad Slovenskem. Byla to hořká pilulka pro skvělý slovenský tým, který kráčel v kvalifikaci od vítězství k vítězství. Zklamáním je sedmé místo Kanadčanů a osmé Američanů. Takový debakl snad nikdo nečekal. Zapomíná se však na jednu základní příčinu tohoto neúspěchu - stávka v NHL. Zatímco Evropané hráli většinou doma a v minulé sezóně švédská a finská liga produkovala nejkvalitnější hokej. V severní Americe se nehrálo. Nedošlo tedy k přirozenému růstu hráčů a k objevování talentů. NHL změnila pravidla a předstírala, že díky většímu počtu branek se zkvalitnila i soutěž. Jak Kanadčané, tak Američani poslali na olympiádu veterány, kteří mají již zenit za sebou, ke všemu byli naprosto nesehraní. Výsledkem pak byla žalostná koncovka. Dá se říci, že jediné mužstvo ke kterému byla opět olympiáda macešská bylo Slovensko, ale slovenští hokejisté se skutečně nemají za co stydět, i když odjíždějí bez medaile.

Skutečnou lahůdkou letošní olympiády byla zlatá medaile Kateřiny Neumannové. Kdo viděl strhující závod na 30 km v přímém přenosu, nemohl uvěřit svým očím. V okamžiku, kdy běžkyňe vbíhaly do cílové rovinky se zdálo, že je to Neumannová, která má nejméně sil. Pak však vyrazila k finiši a rozhodla, že v posledním svém závodě na olympiádě zvítězila. Bylo to drama a to, že se v zápětí objevila její dcera jako první gratulant, prý nebylo vůbec naaranžováno. To asi bude nejhezčí vzpomínkou na letošní olympiádu.

Z olympiády

Neumannová vybojovala zlato!

Turín-právo-(kft, ram)-Kateřina Neumannová si ve svých 33 letech splnila životní sen. Úžasným finišem včera vybojovala na třicetikilometrové trati volným způsobem vytoužené zlato.

Neskolik jí náznak nemoci den před závodem a v cílové rovině zničila soupeřky. Při svém posledním olympijském startu se dočkala medaile, která jí ve velkolepé sbírce jejich lyžařských úspěchů dosud chyběla.

„Je to druhý nejšťastnější den v mém životě po narození Lucky,“ culila se Neumannová, když se po doběhu otřepala z prvního návalu únavy.

Neumannová za sebou nechala v posledních metrech Rusku Julii Čepalovovou, další lyžující maminku, která se do stopy před časem podobně jako česká běžeczká královna vracela po porodu. „Svůj finiš nemohu pochopit, nevím, kde se to ve mně vzalo. Říkala jsem si jen: je to poslední závod, musím to zkusit, nějaká síla mě dotlačila do cíle,“ líčila Neumannová. Dojetí neskrývala při prvním ceremoniiálu na stupních ještě v Prigelatu. Medaile se při něm ale nedočkala. Děravou zlatou „placku“ dostala na krk až večer v Turíně.

Fantazie! Bauer získal v chumelenici stříbro

Český běžec na patnáctkilometrové klasické trati dokonce vedl, ale v závěru nestačil jen na finiš Veerpala

Běžec Lukáš Bauer vybojoval v pátek na patnáct kilometrů klasicky stříbrnou medaili, druhou pro českou výpravu na turínských hrách.

V silné chumelenici dokázal porazit soupeře, kterým se dávaly větší šance, a potvrdil, že je světovou extratřídou. Po skiatlonu, v němž udělal závod, ale skončil desátý, se mu dostalo stříbrného zadostiučinění. Porazil ho jen Estonec Andrus Veerpalu.

„Je to super! Když jsem běžel v posledním kopci a hlásili mi, že Ročev a Angerer jsou za mnou, začal jsem věřit, že by to na medaili mohlo být, ale nepřemýšlel jsem na jakou. Měl jsem toho dost, protože v té chumelenici to bylo strašně náročné,“ říkal po závodě stříbrný Lukáš Bauer. Na rozdíl od jiných českých nadějí na umístění na stupních ambice dokonale naplnil.

„Stál jsem pod posledním kopcem a jen jsem na Lukáše křičel: Medaile! Medaile! Běžel výborně takticky. V posledním stoupání někteří soupeři hodně ztráceli, on ne. Až tady jsem uvěřil v medaili,“ radoval se trenér Miroslav Petrásek.

Židek získal v Turíně nečekané stříbro

Turín-sme (t-pf) - Snoubordista Radoslav Židek (*15. októbra 1981 v Žiline, člen Žilinského športového klubu) získal prvú slovenskú medailu na zimných olympijských hrách od roku 1993. V krose na trati v Bardonecchii

obsadil druhé miesto za Američanom Sethom Wescotom.

Zverenec našej priekopníčky v tomto športe Jany Šedovej súťažil v súlade s poverou - zlý začiatok, dobrý koniec. Úvod bol dokonca mizerný, v prvom kvalifikačnom kole (z 36 štartujúcich postúpilo 32) spadol a bols veľkou stratou posledný.

V druhej jazde všetko opravil, jasne postúpil. V osemfinále, štvrtfinále i semifinále potom nenašiel premožiteľa.

V štvorčlennom závere Žilincan dlho viedol. Francúz Delerue a Španiel Font spadli. Skúsený Američan Seth Wescott v jednej zo zákrut riskantne nášho reprezentanta predstihol a v cieľi odolal odvážnemu manévru Žideka. Nášmu pretekárovi chýbal ku zlatu približne meter.

Slovenská výprava odchádzala do Turína s veľmi opatrnými vyhláseniami bez medailových vízií a násilných „plánovaní“ medailí. Sympatický zmysel pre realitu sa zmenil na krásny a nečakaný výsledok.

Mama z Terchovej: Rado je zlaté dieťa Terchová-sme (ju) Anna Žideková s manželom Rastislavom sledovali a aj oslavovali striebornú jazdu svojho syna v Terchovej u známych.

„Rado nám volal hneď po pretekoch. Mal šťastný hlas, ale vraj bol okolo neho veľký chaos, tak bol stručný,“ povedala pre SME matka nášho najslávnejšieho snoubordkrosára po prvom prípitku. Bývalá prvotligová volejbalistka žilinského Stavbára nebola dojatá k slzám ani skúpa na slovo. „Len“ dokonale spokojná:

„Rado bol vždy zlaté dieťa, vysmiaty od ucha k uchu. Určite taký bude, keď ho privítam s jeho obľúbeným biftekom s hríbikovou omáčkou. Sama ich zbieram. Je typ, čo potrebuje motiváciu a inšpiráciu od druhého človeka. A potom adrenalín. Štyri roky sa venoval gitare, keď mu odišla učiteľka, skončil. Dva roky džudu, keď sa jeho tréner vybral do Ameriky, prestal. Spolu s bratom sa dal na lukostreľbu, stal sa dvojnásobným majstrom Európy. Potom sa vrhol na motorku - enduro. Vraj sa bude len vozit' po lese. Hneď si zlomil kľúčnu kosť, chceli sme mu to zakázať. Našťastie nám pomohla ďalšia autorita. Zahľadel sa do Táne Hanuliakovej z Terchovej a tá ho vrátila k snoubordu. Okľukou. Začínal v detstve na lyžiach. V Petroviciach pri Bytči. Keď mal desať, zlomil si nohu. Nevedel doma obsedieť, tak aj so sadrou na ľavej nohe sa druhou zdravou postavil na jednu lyžu. Potom mu manžel zo bytčianskej fabriky Súľov priniesol snoubord a na lyže sa už nevrátil.“

Medaile je super, jásali čeští hokejisté

TURÍN - právo/Radek Malina „Nechteli jsme domů jet bez medaile, když jsme byli tak blízko. Přeci jen jde o třetí místo na olympiádě, to má svoji hodnotu,“ vyprávěl brankář Tomáš Vokoun.

Souhlasili i ostatní. „Mít bronz z takového turnaje, z olympijských her je prostě úspěch.

My jsme trošku jako fotbalová Brazílie. Pokud nevyhrajeme zlato, mluví se o neúspěchu. Jasně, chtěli jsme být první, ale i bronz je skvělý,“ říkal obránce Pavel Kubina.

Hráči přiznávali, že bylo hodně složité sebrat se po pátečním výprasku od Švédska a zvládnout zápas útěchy. „Po Švédech se asi nikomu nespalo dobře. Je strašně těžké motivovat se do zápasu o bronz po tak velkém zklamání. Ale řekli jsme si, že si sáhne na dno, abychom měli medaili,“ líčil obránce Tomáš Kaberle.

Taktika zněla jasně: vycházet z poctivé obrany jako proti Slovensku ve čtvrtfinále. „Naplnili jsme ji beze zbytku. Zase jsme odvedli skvělou týmovou práci. Když Židla přidal druhý gól, začali jsme věřit,“ vykládal T. Kaberle. „Bronzová medaile je velká náplast, když už jsme nemohli získat zlato. Takhle nám snad nikdo nebudé mít naše zdejší vystoupení za zlé,“ doplnil ještě obránce Toronto.

Za jeden z klíčových faktorů označili reprezentanti čisté konto, které udržel Vokoun. Hadamczikův výběr neinkasoval poprvé na turnaji. „Poctivá obrana a vynikající výkon Tomáše v brance nás v součtu s větší vůlí posunuly na třetí místo. Po nepodařeném zápase se Švédskem jsme medaili moc chtěli. Myslím, že víc než Rusové,“ tvrdil Kubina.

Jágr: Cítím, že je čas z reprezentace odejít

Jaromír Jágr končí v reprezentaci. Český hokejový útočník působící v New Yorku Rangers po zápase o třetí místo v Turíně oznámil, že s největší pravděpodobností hrál za národní tým naposledy. „Myslím, že je čas z reprezentace odejít. Alespoň já to tak cítím,“ prohlásil Jágr v sobotu v noci v Turíně po vítězství nad Ruskem.

Švédové smetli Čechy.

„Prohrávali jsme souboje, všude jsme byli o krok později. Nezvládli jsme situace hráče proti hráči, propadali jsme v obranném pásnu. Čím víc jsme chtěli, tím horší to bylo,“ řekl trenér české reprezentace Alois Hadamczik a připomenul, že Švédové v posledních dvou zápasech se Slováky a Švýcary ušetřili cenné síly.

„Vyhrál lepší tým,“ dodal Hadamczik. Branky: 4. Kuba, 31. Hemský, 32. Prospal - 1. Modin, 14. Axelsson, 22. H. Sedin, 24. Bäckman, 28. J. Jönsson, 39. Alfredsson, 57. Holmström, hlavní rozhodčí Marouelli (Kan.), vyloučení 3:4, využití 1:1, 8071 diváků, třetiny 1:2, 2:4, 0:1.

Česko: Hnilička - Kubina, T. Kaberle, Židlický, Malík, Kuba, F. Kaberle, Špaček - Jágr, Prospal, Straka - Hejduk, Lang, Ručinský - Erat, Výborný, Bulis - Hemský, Čajánek, Olesz - Kotalík.

Švédsko: Lundqvist - Kronwall, Lidström, Hävelid, D. Tjärnqvist, Bäckman, K. Jönsson, R. Sundin - Modin, M. Sundin, Forsberg - Alfredsson, Pahlsson, Axelsson - Samuelsson, Zetterberg, Holmström - H. Sedin, J. Jönsson, D. Sedin.

Slovensko - Česko 1:3

Turín-sme/tasr-Hokejistom Slovenska sa rozplynul sen o olympijskej medaile na turnaji v Turíne vo štvrtfinále play off. Vzápase v hale Palasport podľahli Čechom po dramatickom priebehu 1:3. Víťazný tím vsietil tretí gól do prázdnej branky pri power play Slovenska. Česko podalo oproti základnej skupine zlepšený výkon, naopak naši nezopakovali výborné výkony z prvej časti turnaja, aké podali proti Rusku či USA. Česko zdolalo Slovensko našimi zbraňami, trpezlivo vyčkávalo na brejky a po chybách v našej obrane sa ich dočkalo. Záverečný tlak slovenského mužstva vyšiel nazmar.

Góly: 44. Gáborik (Marián Hossa) - 13. Ručinský, 29. Hejduk (F. Kaberle, Ručinský), 60. Straka. Pred 6893 divákmi rozhodovali: Van Massenhoven (Kan.) - Fonselius (Fín.), Racicot (Kan.), vylúčení 4:7, preslovky: 0:0, oslabenia: 0:1.

Bartečko: Nezvládli sme to Peter Bondra: „Veľmi sme chceli postúpiť a možno práve preto sa nám nedarilo. Vyhrávali sme na tomto turnaji ako kolektív a teraz ako kolektív musíme aj prijať prehru.“

Ľuboš Bartečko: „Samozrejme, že som sklamaný. Turnaj sa prakticky začína iba dnes a my sme ten zápas s Českom nezvládli. V prvej tretine sme nehrali našu hru, puky nám odskakovali a nič sa nám nedarilo. Veľmi ma to mrzí, lebo olympiáda je len raz za štyri roky a ktovie, čo bude na tej ďalšej, kto z nás tam bude štartovať...“

Peter Budaj: „Som veľmi smutný, po piatich víťazstvách a jednej prehre ideme domov. Naopak Česi, ktorí v skupine nič nehrali, postupujú ďalej. Pravda však je, že v tomto zápase sme nehrali tak dobre ako v tých predošlých.“

Začala liga

Neúplným 17. a 18. kolem začala jarní část Gambrius ligy.

Výsledky 17. kola: Jablonec-Slavia 0:2 (0:1) 3690 diváků, Sparta Slovan Liberec 1:2 (1:1) 14676. Vysočina Jihlava Brno-0:0 580, Slovácko-Tescoma Zlín 2:0 (0:0) 3733, Teplice Marila Příbram 2:1 (0:0) 2057.

18. kolo: Viktoria Plzeň-Jablonec 1:2 (1:2) 2632-Tescoma Zlín-Teplice 0:0 1653, Slovan Liberec Vysočina Jihlava 0:0 5144, Brno-Sparta 1:1 (0:1) 2750.

Slavia vyřazena z Poháru UEFA

V poháru UEFA měla Slavia za soupeře italské Palermo. Proti rozehranému soupeři podala dobrý výkon a obzvláště v prvním poločase se vyznamenal brankář Michal Vorel, který kryl čtyři vyložené šance.

Z UTKÁNÍ SLAVIA-PALERMO 2:1

V 35. minutě dostal Slavii do vedení Jarolím, ale do poločasu hosté srovnali. Přesto se Slavii podařilo v druhém poločase dopravit míč dvakrát do sítě. Druhou branku si vstříhl obránce Palermo sami. Třetí gól však bulharský rozhodčí pro postavení mimo hru neuznal. Konečný výsledek 2:1 však nestačil v odvetě, kdy Slavia prohrála 0:1.

Artmedia prehrala aj v Sofii a vypadla

Levski Sofia - Artmedia Bratislava 2:0 (2:0)

Prvý zápas 1:0, postupuje Levski

SOFIA 23. februára (SITA) - Futbalisti Artmedie Bratislava prehrali vodnetnom stretnutí šestnástfinále Pohára UEFA 2005/06 s bulharským tímom Levski Sofia 0:2 a z ďalších bojov vypadli. Oba góly zápasu na štadióne Vasila Levského v Sofii dal v 14. a 27. min Emil Angelov. Ten istý hráč rozhodol o jednogólovom víťazstve bulharského tímu aj pred týždňom v Trnave (1:0).
